Kar Danesinde Yaşamak

AHMET METİN ŞAHİN

Irmak Yayınları

AHMET METİN ŞAHİN
ŞİİRLERİM

KAR DANESİNDE YAŞAMAK VE SABRIN ACI SULARI

IRMAK YAYINEVİ
Kurucusu: A. Metin Şahin

Yazar: *Ahmet Metin Şahin*
Eserin Adı: *Kar Danesinde Yaşamak*

Yayın Hakları Irmak Yayınevine aittir. © 2008

1. Basım: Şubat 2008 ©

Yayın Sıra No : 3
Şiir Serisi : 2

Sertifika No:1206-34-004062

ISBN: 978-975-7747-65-9

Kitabın hazırlanıp basılmasına emek verenler:
Süleyman Özdemir
Adem Şenel
Salih Koca

Basım Yeri: Kitap Matbaacılık
Tel. 0212 567 48 84

IRMAK YAYINEVİ
Cağaloğlu Yokuşu, Narlıbahçe Sokak. No.1
Özhekim İşhanı Kat: 2/23 Eminönü / İstanbul
Tel: 0212 513 51 26 Faks: 0212 519 74 53
e-posta: yagmur@yagmuryayinevi.com.tr
www.yagmuryayinevi.com.tr
Irmak Yayınları, Yağmur Yayınevi'nin kuruluşudur.

AHMET METİN ŞAHİN

KAR DANESİNDE YAŞAMAK VE SABRIN ACI SULARI

Irmak Yayınları

Yazar Hakkında

Ahmet Metin Şahin 10 Ocak 1935 tarihinde ikiz kardeşi Mehmet çetinden yarım saat önce dünyaya geldi.

Babası Doğubayazıt eşrafından Şahinler ailesine mensup Askerhan ağadır. Askerhan ağa Doğubayazıt'tan ticarî sebeplerle Tutak kazasına yerleşiyor. Bu sırada tutak müftüsü olan Mehmet Şükrü Balcı'nın kızı Zehra hanımla evleniyor. Müftü efendi, şair, hafız ve iyi bir şair olup, ilmiyle Doğu illerinde tanınan birisidir. Son Mesnevi han Şefik Can'ın da amcasıdır.

1946 yılında imtihanla Erzurum Köy Enstitüsüne kayıt yaptırarak, oradan Van Ernis Köy Enstitüsüne naklederek 1950-1951 ders yılında Tutak Ohan (Yayıklı) okuluna tayin ediliyor. Oradan 1 Temmuz 1959 da Ankara Piyade Yedek Subay okuluna oradan da İskenderun Bahriye Alayın tayin edilerek 1961 yılında yine kendi kazasında öğretmenliğe dönüyor. Dedesinden ve ilkokul hocası olan dayısı Salim Bey'den Farsça dersleri alıyor.

Tutak Gazi İlkokulu Müdürü iken Ankara'ya tayini çıkıyor. Kartal Tepe İlkokulunda bir yıl öğretmenlik, oradan da Ayrancı İlkokulu Müdür Muavini oluyor. Bu okuldan 1977 yılında emekliye ayrılıyor. Ayni yıl dört çocuğunun annesi olan Fikriye hanımı trafik kazasında kaybediyor. Ayni yıl Güldane hanımla evleniyor. Şimdi hanımı ile mutlu bir ömür sürmektedir.

Yazar Hisar dergisinde uzun müddet idare müdürlüğü yapan yazar, bu dergide şiirlerini neşre başlıdı. Bu dergiyi takiben, Yeni Adam, Türk Edebiyatı, Töre, Bahçe, Eflatun, Yağmur ve Kardelen dergilerinde şiirler neşretti.

Yazarın yayınlanmış eserleri

1- Mesnevi Tercümesi : Manzum
2- Cavitnâme : Manzum
3- Benliğin Sırları : Manzum
4- Ey Şark Kavimleri : Manzum
5- Pendnâme : Manzum
6- Şark'tan Haberler : Manzum
7- Kar Danesinde Yaşamak : Şiir

İÇİNDEKİLER

ŞİİRLERİM
Kar Danesinde Yaşamak

Tükendi 13
Bitti yazık 14
Eskidi gün 16
Değil 17
Yorulan gölgeler 18
Saf çağrısı 19
O 20
Sen zevk mi ararsın 21
İşte bir aşk mahşeri 22
Geri verin 24
Körebe oyuncuları 25
Beklerdim 26
Soyunuk geceler 27
Yetmez mi? 28
Hamal 29
Geçmiş unutulmaz 30
İlk mevsim 32
Eldeki suskunluk emziği 33
Çılgın gölge 34
Barış güvercini 36
Çizgisi sessizliğin 38
İçtikçe yazdan 39
Gülüm n'olur 40
Aldanış 42
Görünce yüzünü aşk 43
Arzuların arzusu 44
Emeğin sonu 45
Göçebe gönüllüler 46
Nedense 47
Ben 48
Sen 50
Anama 51
Boşa tütmez ki bu duman 52
Kördüğüm 54

Yalancı gölge 56
Kar danesinde yaşamak 58
Hülyâlarımız 59
Zamaman kuşu 60
Yalnızız 61
Ömür ve zaman 62
Hep sen 63
Günün elleri 64
Terennüm 66
Sessiz gürültü 67
Aklın tuzağı 68
Arzumun kaynağı 70
Akdeniz mavisinde 71
Hüzünlü gölge 72
Oruçlu geceler 73
Düş serencâmı 74
Karanlığa düşen cemre 75
Bir ömür bitti 76
Kaybolan çığlığım 78
Panorama 79
Aşk 82
Düşünce gemimiz 80
Yetmez mi? 83
Sizler 86
Yarınların uykusu 84
Geçen günler 87
Yanan yok 88
Zorbanın nefesi 90
Rahat değilim 92
Suçları örten geceler 93
Sokaklar 94
Çölün nurlu gölgesi 95
Sesli çöküş 96
Eski kîni büyütenler 98
Azı kaldı 99
Hürdü sevdâlarımız 100
Aranan kurtuluş 101
Derde kaldı 102

29 mayıs 103
Ah balam 104
Yorulan gölgeler 106
Geçen günler 107
Gözlerin 108
Arzular 110
Ak telim için 111
Sesli çöküş 112
İnançsız nisanlar 114
İnanan yeni bir gün 116
Ardından 117
Mutlu soluk 118
Biz yârı incittik 119
Sevgili Anam'a 122

ŞARKILAR

Şarkı 1 126
Şarkı 2 127
Şarkı 3 128
Şarkı 4 129
Şarkı 5 130
Şarkı 6 131

DÖRTLÜKLER

Dörtlük 136
Arif Nihad'a 137
Bizi 138
Yavuz Selimin ruhuna 139
Anneme 141
Millet ve mâzi 120
Üstüme yağıyor 123
Aydınlığa çağrı 124

SABRIN ACI SULARI

Sunuşlar ve sonuçlar 144
Çilenin en büyüğü 146
Kururken anadolum 147
Boşluğa çağrı 148
Değil 149
Delikanlım 150
Umut ters yankı gerçek 152
Dönecek gibi 153
Dalga-dümen 154
Ne asyalı ne avrupalı 156
Gariplik 158
Hatıralarda 160

GÖNLÜMCE

Yaşantımız 163
Kaçış 164
Ağrı dağına 165
Gönlümce 166
Bayram sabahı 167
Geride kalan çocukluğum 168
Sabrın acı suları 170
Dindirir mi 171
Endişe 172
Nereye 173
Ham arzu 174
Mavi şafaklarımız 175
Dert getiren mutluluğumuz 176
Üstüne gecenin 177
Sevdalarda 178
Aşkının gölgesinde 179
Erkek gündüzler 180
Yurdum 181
Yeni bir yıl 182
Aşkımız 183
Mehmetçik Kıbrıs'ta 184

ŞİİRLERİM

KAR DANESİNDE YAŞAMAK

TÜKENDİ

Döndüm geri baktım, şu bahar yazdı tükendi,
Bıkmış bu gönül, gerçeği gezdi tükendi

Akmışta gider, gençliğimiz şimdi buluttan,
Aşkınla yanarken, şu alev, közdü tükendi.

Maviyle beyaz üstüne gizlendi ümitler,
Bir sırlı yeşillikte solan güzdü tükendi.

Nûr yok, gecenin elleri toptan silivermiş,
Âdem babamızdan uzanan özdü tükendi.

Yok, dünyâda dirlik ile birlik denilen şey,
Hak yolda verilmiş, güzelim sözdü tükendi!

Ermiş kişinin gönlüme değdikçe eli,
Mutsuzluğu görmüş gibi hep sezdi tükendi.

BİTTİ YAZIK

Şu ömür gitti gider, hakkı bulup söylemeden,
Kapanır defteri ömrün, ne yazık istemeden!

Yoldu eller o leziz meyve veren bahçeleri,
Daha olmuş demeden!

Ne kalır harmana bilmem, bizi boş döndürecek,
Kalacak buydu bize eldeki, günsüz yemeden!

Verilen bunca emek, birliğe çağrıysa eğer?
Doğruluktan dışa çıktık, niye dert beklemeden?

Ne hazin manzara Rabbim, kılavuz yol tanımaz,
Yüzü gülmez yetimin, derdine dert eklemeden!

Kurda yem olmaya şeksiz, sürü ürkmüş kaçıyor,
Ayrılan çok kümeden!

Niye dönmez seferinden, gönül aydınlatacak?
Yola yorgun gözümüz, gözlemeden!

Yaşayan varsa bıkar, günsüz ölür,
Bir ümit beslemeden!

Kuzu yok anneciğim, kurtlara kalmış kucağın,
Uğrular durmadan emmişte kan akmış memeden!

Yine sen sunmalısın yeniçağlar açanı,
Bıktı surlar, kapılar esnemeden!

Başa geçsin o yiğit erleri Hakkın, ne olur,
Erelim birliğe, bizler daha çok beklemeden!

ESKİDİ GÜN

Uzayan yollara baktım, daha dün,
Okunur yerdeki izlerde hüzün.

Belemiş gönlü tesadüf kedere,
Niye bilmem doyamam, eskidi gün.

Tadı yoktur bilirim hiç yarının,
Gel gönül sen yine hep mutlu görün.

Bakalım ibret için eskilere,
Silerek hüznünü tez ömrümüzün!

İnanıp Hakka bırak aşkımızı,
Yine gerçekle beraber büyüsün.

Kaderin cilvesidir bilmelisin,
Yaşayan kimseler ölmekte bütün.

DEĞİL

Dünyaya gelişin ilk geliş değil,
Gidenler olsa da bir gidiş değil.

Belki başlangıç bu, belki bir adım,
Bir tamam tükeniş, bir bitiş değil!

Bugünü izleyen mutlak bir yarın,
Gurbettir yaşanan unutuş değil!

Dünyaya seslenen en gerçek onun
Öyle bir iş ki bu, olur iş değil!

Hadi koş ve atıl, rahmeti kuşan,
Huzur istiyorsan eli boş değil!

Bu güzel mevsimler hep değişecek,
Olmaz görünse de inan, düş değil!

Zamanı bu gözle görsek ne çıkar,
Anlama var bize, tam biliş değil!

Ölüm, bir kapının aralanması;
Bu kendinden geçiş, tükeniş değil!

YORULAN GÖLGELER

Bıkmadan nefsime sonsuz saadetler dilerim,
Beni meşgul ediyorken yorulan gölgelerim.

Yaparak tuğ, dikeriz nefsi gönül gönderine,
Yine beyhude akarmış gibi, alnımda terim!

Ümidin koynuna girmiş şu usanmaz geceyi,
Yeni rüyâlara dalmış gibi hep örselerim.

Tükenen, hem de, bu kırk beş seneden elde kalan,
Savaşın sonrası sanki kalakalmış neferim!

Susamışken aradım içmeye berrâk suları,
Gözümüz sağ ve fakat hep şaşıdır görmelerim!

Dönelim Hakka, gönülden silelim gölgeleri,
Yakalar belki ölüm, deme: Bir gün denerim!

Seçemezsem yeniden hüznü eğer,
Başa bin dert açacaktır, başıboş gülmelerim!

SAF ÇAĞRISI

İnanmışlar gerek, elleri, yepyeni günde,
Bakanlar nûr görmeli, nûr kokmalı üstünde!

Şüphenin şeytanlığı, kurcalarken düşünceyi,
Hep sabır akmalı, bir Eyyûb görüntüsünde!

Tarihi doğuracak, taptâze gövdelerden,
Yeni filizler çıkmalı, kökleri dünde!

Huzrun kaynağı değil, gökdelenler ve fezâ fetihleri,
Benlik ve kibir ölmelidir dün de, bugün de!

Dostluk ve aşktır vuslâtın en has damlası,
Varılır en üst doruklara, Muhammed izinde!

Yapsın nefsin, kabûle şâyân bir secdeyi,
Yücelikler bulunur, kulluksa içinde!

Sana lâzımsa aşk, kurtuluş ve kutlu Mirâç,
Gel gir safa artık inanca bürün de!

O

Onda toplamış Rabbim, haslıkların hasını;
Mevlâ'sı sevmiş Onu, O, sevmiş Mevlâ'sını!

Onun aşkına olmuş, gerçekte Kevn u Mekân,
Aylar, mevsimler, yıllar okuyor duasını!

Kudret eli ilk Ona deymiştir endişesiz,
Sonradan yaratmıştır, Âdem ve Hava'sını.

Oluvermiş gerçekte, nebilerin nebisi,
Onsuzluk okuyamaz, aşkın elifbasını!

Âdem babamız bile ermiş şefaatine,
Bulup mânâ göğünde, şefkât müntehâsını!

Kim ki bilmezse onu, ebedî öksüz kalır,
Nûra gark eden odur, şefaat deryâsını.

Kurtuluş günlerinin, fatihi olsa gerek,
Onun eliyle sunmuş dertlerin devâsını.

Aşk ile kıvranan, kavrulan susuzlara,
Taşıyan ancak odur, rahmet menba'asını.

Uyan, sünnete sarıl, arama aykırı yol,
Allah'a o duyurur, acizin nidâsını!

SEN ZEVK Mİ ARARSIN

Sen zevk mi ararsın feleğin gamı bizimdir,
Gamlarla bezenmiş bütün encâmı bizimdir.

Her derde şükürler sunarak, şükredebilsek,
Rabbin çoğalan rahmeti, ihsânı bizimdir.

Her türlü inanç, perme perişân dolaşırken,
Hür sancağın altında geçen eyyâmı bizimdir.

Elbette bu dünyâda bizim, kâşânemiz yoktur,
Ukbâda saadet demi elbette bizimdir.

Dertlenme Metin, ömre hüzün doldu diyip de,
Binlerce şükür, Hakka ki İslâm'ı bizimdir!

İŞTE BİR AŞK MAHŞERİ

I

En soylu, en derin sevgide piş de,
Sonra de, ben seni sevmişim işte!

Öç almak değildir efsanelerden,
Anlarsın aşk nedir, içine düş de!

Bakma sen, âşığın saçları aksa,
Bir ömür yaşamış, bir an sevişte!

Kays, koşarken tekti aşk mahşerini,
Ona aşk gösterdi, gerçeği, düşte!

Aşkın defterinde, her hesap yanlış,
Ölçülere yer yok, aşkı sezişte!

II

Kolay sanma sevda, kazancı güçte,
İşi yoktur aşkın, üç ile beşte!

Ferhat, kayalara ismini kazdı,
Bir ömür erirken sırlı çekiçte!

Nasıl sahip çıktı ölüm tasına,
Tadından anlarsın, severek içte!

Ezelden başlar da, ebede uzar,
Bir ömür erirken, sade bir hiçte!

Yırtma, yapıştırma resim değildir,
Birleşen iki tek gönül, bir içte!

GERİ VERİN

Geceler ışık olacak,
Umutları geri verin.
Gönlümüz sevinç dolacak,
En önlere seriverin.

Cân sunulur istenerek,
Yaşaman boş, ömür gerçek,
İnancı bayrak diyerek,
Nesillere veriverin.

Umut, umulmaz geceden,
Bana çare tek benim ben,
Kızıl sızmış pencereden,
İnancımı geri verin.

Ter damlamalı emekten,
Yaşamalıyım gerçekten,
Bayrağıma al al renkten,
Ufka, pembe moru verin.

Zaman içinde temizlik,
İnsanlığa inci dizdik,
Dünyalara ışık bizdik,
Tarihlere soruverin!

KÖREBE OYUNCULARI

Bir yol var, yürürüz, uzak;
Birisi yakın.
Ey körebe oyuncuları,
Oyunu bırakın!

Yitsin savaşı çağların,
Yemyeşil bahçeler önü.
Tez gelin yol alalım,
İki nokta arası yakın!

Karatahta değil, dünyâ bu,
Kim sildi neş'emizi kim bozdu?
Ey hevesin şahbâz atı,
Altında ezildik dizginsiz merâkın!

Öğrencisi sen miydin ders almayışın?
Sen miydin Depşelin'e sunulan leylek?
Çıkma karşısına umudun, kurtuluşun,
Bir boş çıkınla sakın!

BEKLERDİM

Bilseydim ayrılık var,
Yine seni beklerdim.
Uçup gitse de yıllar,
Dönüşünü beklerdim.

Ayrıldık bir baharda,
Hasret yığdık ardarda;
Sel olup bulutlarda,
İnişini beklerdim.

Ömrüm tükenmez çile,
Aşkınla geldi dile;
Son nefes olsa bile,
Gelişini beklerdim.

SOYUNUK GECELER

Yitirdi iyiler, sihrini şimdi,
Baş koymaya layık değil sineler.
Başladı düşünce sarhoşluğu,
Uykusunu yitirince seneler.

Sabır pınarının berrak suları,
Çatlamış doymayan dudaklarda.
Kuru gözyaşını ferahlatan ah,
Yitmiş büyüyen yalnızlıklarda!

Geceler, soyunmuş gündüzlere,
Yetim perişanlığında güzellik!
Ezberletilmiş yoz anaçlıklarla,
Kartlaştı şu en körpe ferik!

Ne dertli bülbülde aşkı terennüm,
Ne serçe sesinde müjdeli bahar,
Çekilmiş iyiler hep aramızdan,
Dünyâmızda, güzellikler târumâr!

Çağırın yeniden özlem evine,
Geceleri delsin, şafağın nûru.
Yönelsin insanlar, tek işlerine,
Yerden kalksın insanlığın gururu!

YETMEZ Mİ?

Biz mutluluk nedir tatmayacağız,
Çekmişiz hüznü mesâfelerden.
Sarardı ümit bahçesinde,
Ömrümüz biz istemeden!

Masmavi düşlere bağlanmış zaman,
Boş yaşantılarda tedirgin!
Gönül çılgın harcamalarda,
Günlerimiz dünlerden bezgin!

Bir ilkbahar sarhoşluğuna,
Akan zamanlar unutuldu.
Ve harman mevsimi ufkumuzda,
Doğan güneşlerimiz tutuldu!

Geçti hüzünlü bir sessizlik,
Göçüne yas tutan güzelliğin.
Biz hâlâ bağırmadayız:
İyilikler çekilin!

HAMAL

Karanlığa bağlı ipin öteki ucu,
Bu dağları denizler çekip yutacak hamal,
Dinlediğiniz gerçek, yıkılışın türküsü,
Kopunca yer yerinden, nasıl edecek hamal?

Doğacak her yeni gün, başka bir susuzluğu,
Göl yapma niyetine, açık zaman musluğu,
Senin sırtından çıkan, tek yorgunluğun buğu,
Büyütmeye bir yeni vebâl güdecek hamal!

Hakkın kılıcı şimdi, saklı duruyor kında,
Uyanış başlamadı, niye hâlâ kırkında,
Ezilip gitme n'olur bu kadar yük altında,
Doymamış gözlerini kurtlar didecek hamal!

GEÇMİŞ UNUTULMAZ

Düştü bir düş yorgunluğu mehtap üstüne,
Taşıdı karanlıklar, geceyi güne.

Bir müjde el ederken asırlar ötelerden,
Kan akan bulutlardan bakışımız kirlendi yine.

Kanlı hançerler biliyor, öç umup karanlıklar,
Sinmiş şeytan anaçlığıyla fikrin körpeliğine.

Elbette Hakkı vuran yüreklerde,
Sevgi var, yer yoktur kîne!

Boğulmak üzeredir heves denizlerinde,
Bulaşan ümitler hırsın pembeliğine.

Ve senin yerine başka beyinler düşünür,
Şarkılar besteleyerek hürlüğüne!

Suçsuzu ve zamanı suçlar durursun,
Bakmadan zâlimin kanlı ellerine!

Zaman kursağından bütün çirkinlikleri,
Kusar elbette utanmazın yüzüne!

Mevsimler eskitti, sararan yapraklarda ömür,
Koşar gibi bir hesaplaşma gününe!

Sen silmek istesen de geçmiş unutulmaz,
Gerektir mutlâkâ, bir bağlantı düne!

İLK MEVSİM

Çöllerde Kays susuzluğu,
Hep hasretin konuk, Leylâ!
Ayrılığın ellerinde,
Gezen feryâd u vaveylâ!

Ömür sabır sermâyemiz,
Beklemek, acı yine de!
İnada tutsak cilveler,
Neden hiç eskimemede?

Tâ çocukluk günlerimden,
İçimde duran ilk resim,
Ağaran şu saçlarımda,
Değişen dıştaki mevsim!

Ondört yaşın dileğinde
Yüze gülen ilk günümüz,
Bizler neden ümitsizlik,
Ülkesinin sürgünüyüz?

Elde suskunluk emziği,
Derdi büyütüp duruyor.
Şimdi yalnızlığın eli,
Gelmiş kapımı vuruyor!

ÇILGIN GÖLGE

Esir bütün ümitler,
Modanın kemendinde.
Vahyin elbet yok işi,
Asra sunulan dinde!

Duvarlar dışa dönük,
Bir harem aksi sunar.
Sokaklar şeytanların,
Boy verdiği aynalar.

Duyulmaz geleceğin,
Ele değmeyen sesi.
İnsanlığı kandırmış,
Çağın çılgın gölgesi.

Mutluluğu biz ancak,
Gönle göre istedik.
Kötülüğün altına,
Kuş tüyü minder serdik!

Sermaye yatırılmış,
Fikrin yoksulluğuna.
Karanlıklar yükselmiş,
Zamanın doruğuna!

Zevkin kızıllığında,
Binbir ümittir yanan,
İnsanlığı boğuyor,
Heyecânsız heyecân!

Gönüller yine susuz,
Dudaklarda yalanır.
Kuru çeşmeleri hep,
Şimdi akacak sanır.

Kaldırımın acısı,
Bir kurşun gibi çökmüş.
Bin belânın esiri,
Gönle yamalanan düş!

Susuzluğum artacak,
Tükendikçe azığım.
Şu ömür gergefine,
Hep elem örer tığım!

Yumak gibi geceler,
Sarılmış dertlerime.
İnsanlığın elinde,
Umutlar, lime, lime!

Dönüş yalnız O'nadır,
Anlaya bilsek bunu.
Aklımız niye almaz,
Allah'ın koyduğunu?

BARIŞ GÜVERCİNİ

Hakkı durmadan ararız,
Şimdi, her yerde suç haklı!
Uçmaz barış güvercini,
Kızıl ellerde kundaklı!

Düşeş atsak ta gele zar,
Oyunda biz, oyuncakta!
Yıkılmak üzre dünyâmız,
Umut beslenen kundakta!

Buzlu beyinlerde zaman,
Neden hep eriyip gitti?
Çiğ süt emmiş vefâsızlık,
Bizi suçlarda eğitti!

Yüz yıllar öteden çâre,
Yayar türbe sessizliği.
Hep koşarız düşünmeden,
Kapmaya çâresizliği!

Bizler neler hayâl ettik,
Dert toplanan sonuçlarda!
Görenleri hain saydık,
Bombaları avuçlarda!

Yetimliklerle büyür hak,
Sunarak bir gül kokusu.
Nûrlu eller çöle yaymış,
Müjdeler, gönül dolusu!

Murat bu, yürü şâhbâzım,
Umut kuşları, yol alsın!
Emânet bayrağı bizden,
Şanla torunlara kalsın!

ÇİZGİSİ SESSİZLİĞİN

Kim bozdu sessizlin çizgisini?
Ürpermede, baştanbaşa dünyâ!
Seçince mevsimlerin sislisini,
Kayboldu özlenen rüyâ!

Yıllardır aranan mutluluğun,
Üstüne şimdi kan düştü.
Beynine dün doğan çocuğun,
Şeytânlar üşüştü!

Çizildi hep, duvarlar taşlar,
Sil boz, sil yaz diyerek.
Ümit yok içinde sayfaların,
Bombalar gerçek!

Kirli ellerde deliren zaman,
Sarhoşluğa esir bir düşüncede.
Düştü ölüm ürküsüne cân,
Ufuklar pembe görünse de!

Umut beklenen hoyrat ellerde,
Günler erir, şimdi bir, bir.
İnsan aya gitse bile,
Zaman garipliğe esir!

İÇTİKÇE YAZDAN

Bahardan ayılıp, içtikçe yazdan,
Ölüm gelmiş sunar, bir müjde baktım!
Geç öğrendim, bana yok fayda ondan,
Boşuna, arzunun peşinden aktım!

Bahar mevsimlerim, dünlerde yorgun,
Şu arzum, beklenen günlerde yorgun,
Ararken kurtuluş, yönler de yorgun,
Yöneldim Hakka ben, yelken bıraktım!

GÜLÜM N'OLUR

Gülüm n'olur, hüzün mührünü vurma,
Gönlümün şu soylu hatırasına!
Uykusuz gecemi kötüye yorma,
Dertli gönlü takma, gam oltasına!

Rabbim saâdetim, seninle kaim,
Bana nasip etsin zikrini daim,
Dua kim, şükür kim, ben bîçâre kim?
Belki nûrun siner gönül pasına!

Gecemi ağartır, nûr saçan yüzün,
Duası büyüktür, masum, öksüzün,
Gözümün önünde, mutlu geçen dün,
Yazılmasın elem haritasına!

Minare dibinde dinlenen beste,
Büyür seccadeye çağıran seste,
Zahmet şartı ile, cenneti iste,
Kapılma dünyânın günlük yasına!

Hisse esir olsak, kirlenir yarın,
Kesilir takatı hep umutların,
Meyvesi tatlıdır, sabırla, zorun,
Güç gerek dünyâda zor kavgasına!

Metin'e deymesin ayrılık oku,
Gönlüme kurulsun, gül, zafer takı,
Başar her müşkülü, vursun yüz akı,
Ömrümün kararmış boy aynasına!

ALDANIŞ

Sen uzaklardasın güzelim şimdi,
Gönlünde kesik bir düş dilimi.
Hayâl penceremden tutar gibiyim,
Uzatabilsem ellerimi!

O tertemiz saçlarının,
Ruhu doyuran kokusu!
Dörtnala kalkmış arzûların,
Sana şahlanan duygusu!

Dertlerin köpüren dalgasında,
Döverken gönlümü bir hüzün!
Yine de ümitler pek sıcak,
Mavi tedirginleri yansıtsa da gün!

Gelip kapımıza bir gün önceden,
Ellerinle mutluluk taşısan n'olur?
Geceyi ürküten sabahlar gibi sen,
Kapımızı vur!

GÖRÜNCE YÜZÜNÜ AŞK

Görünce yüzünü aşk,
Gönlüme doluverdi.
Tâ içinden cân evim,
Perişân oluverdi!

Yalanı yok sözümün,
Nûru uçtu gözümün,
Şöyle ki genç yüzümün,
Rengi de soluverdi!

Âşığım şimdi sana,
Sâhip oldun yâ cana,
İşte böyle, aşk bana,
Bu çetin yolu verdi!

ARZULARIN ARZUSU

Kovabilsek kara düşleri arzulardan,
Bir rüzgâr esse, serin ve ılık.
Bütün tedirginliklerle gidiverse,
Kapımızdan uzaklara ayrılık!

Ağaran siyâh saçlarımızda şimdi,
Saadet yayılsa hüznün akşamlarına!
Masmavî aşkımızın semâsından,
Gözlerinin berraklığı vurmalı gönlümün camlarına!

İsteklerimizin gönüllü dostluğunda,
Soluğu kesilmeli sancıların.
Sensizliğin kışlarını unutup şimdi,
Dinlenmeliyiz huzrun sarhoşluğunda!

Çalınca bahar yelleri penceremizi,
Ürkek bir serçe sesinde!
Dayanılmaz bir gün yaşasak,
Arzularımızın, kutlanan gölgesinde!

Bizler el ele kaldırımların,
Duyabilsek soluğunu nabzımızda!
Sıra sıra mutluluk arayanları,
Görebilsek ne olur kapımızda!

EMEĞİN SONU

Nedense ümidin denizi suskun,
Gece koylarına yanaştı gemi.
Dalga, dalga, köpük, köpük görürsün,
Her gün uzakları susan gölgemi!

Hem, demir tavında olması gerek,
Çelik şavkır suyu aldığı zaman.
Bir gün kemâlini gösterir gerçek,
Nûr sunar, nûr akar doruklarından!

Şan olur, memleket, memleket eser,
Elbette ılık meltemlerimiz.
Başını kaldırsa inanmış eğer,
Aşkın limanına girer gemimiz!

Nefis oltasından kurtarıp canı,
Gerçeklere köle olmamız gerek.
Ararsak buluruz mutlulukları,
İnancımızın sonucunda tek!

GÖÇEBE GÖNÜLLÜLER

Şu göçebe gönüllüler,
Unutturmuş aşkı bize.
Dünyânın kurdu üşüşmüş,
Şehvet kokan sevginize!

Yitirdik aşkı ebedî,
Ahlâksız ettik mektebi,
Biz olduk, bize ecnebi,
Kaldık yabanla yüz yüze!

Fikri, iterken geriye,
Eğlenti geldi beriye,
Fikir çürüye, çürüye,
Cahillik yerleşti söze!

Dili peşkeş çektik ele,
İrfanı kaptırdık sele,
Alay ederken dîn ile,
Mühür vurduk gönlümüze!

Açmak gerek yeni baştan,
Aç kapı, nefse savaş sen,
Uyan gel, beyhude düşten,
Gök çökmeden üstümüze!

NEDENSE

Nedense sevgilim elâ gözünde,
Yeni bir mevsimin tükenişi var?
Dinlenilen bir yıkılış türküsü,
Siyahım beyaza döndü çar-naçar!

Derde arkadaşız her doğan tanla,
Yıllardır taşırız aşkını canla,
Derdinden od alıp tüten zamanla,
Tutuşmuş, nerdeyse içimiz yanar!

Ben arayıp durdum, o gitti geri,
Bağlamış neş'emi derdin elleri,
İnanın a dostlar doğuştan beri,
Önümde hep böyle ürkek ufuklar!

Bana emir buymuş, gerçekleri bil;
Neş'e arıyorsan dünyadan çekil!
Ne çare dostlarım elimde değil,
Ben kocasam bile diri duygular!

BEN

Gerçeği bilmemek en büyük acı,
Gözlerim delmeli karanlıkları.
Bitip tükenmeyen ümit sancısı,
Daima doludur olmadı yarı.

Yeşili gönlümün çöllerde de var,
Zemheri içimin en sıcak ayı!
Dinlerken şi'rimi utandı bahar,
Bulutlar kestiler hep ağlamayı.

Garip hüzünlerin, menbağı benim,
Zamanın gönlümde kırıldı rengi.
Günah, haritalar çizer gölgemde,
Kaybeder dünyalar bende âhengi!

Bir anda ulaşır hayalim aya,
Oyuncak önümde saman yolları!
Uzak belliyorlar galaksi güyâ,
Taşırım beynimde olanca varı!

Nefis bende gezer, doymayan istek;
Ummanlar içinde bile susuzum.
Zevkin pençesinde, ben, hevenk, hevenk;
Uykularda benim, ben, uykusuzum!

Ellerim, ellerim arar bulamaz,
Gönlüm şaha kalkmış atı sonsuzun.
Ellerim boş döner, gönlüm doyamaz,
Ellerim, ellerim, ellerim uzun!

Ben neyim, nasılım, anlayamadım?
Ama gönlüm uçmak hevesindedir!
Gözleyenlerim var, hep adım, adım,
Gerçekler sonsuzun gölgesindedir!

SEN

İçimin bir ayrı dünyâsının sen,
Sessiz denizinde dolaşan melek!
Benimle birlikte yaşarken gölgen,
Sunar müjdelerin sırrını tek tek!

Od alan içime sağnak gibi yağ,
Çiçek bahçesini andırın içim,
Bulutta ne varsa hep içime sağ,
Gönlümde soyun ve gözlerimde çim!

Saçların dağıtır, çiçeklere renk,
Güllere, teninin kokusu sinmiş.
Güzellik yüzünde, hep ahenk ahenk,
Zaman bile gözlerinde gezinmiş.

Kaldır görmeyeyim, n'olur bir daha,
Beni deli eden nazları n'olur?
Gövden senin olsun, biçilmez paha,
İsteğim tek senden, hâyalimde dur!

ANAMA

Gün ışıması gözlerindendir anne,
İnancına koşar bereketi bulutların.
Allah'ımın rahmetine uzanan,
Duaların, dâvetidir umutların.

Zamanın şavkımıştır merhameti gönlüne,
Sen temizlik getirirsin, kirlettiğimiz güne.
Yaşayan sensin, uymadan hislerine,
Simgeleyerek namusunu hudutların!

En güzel, en ince, en mutlu ışık,
Akar tekbirlerle dudaklarından ılık,
Seyrine doyamıyorum artık,
Seccadende mânasını bulmuş boyutların!

BOŞA TÜTMEZ Kİ BU DUMAN

Dileyene açılır gök,
Her geceye susar zaman.
Çâreyi boğar korkular,
Kanatlanıp uçar güman!

Ümidi koruyan tedbir,
Yücenin elinde takdir,
En mutlu bir düş gibidir,
Yüreğe yerleşmiş imân!

Hayat yaşanmaz ezbere,
Dümeni kırdık her yere,
Duyan bütün gönüllere,
Elem yükledi göz yuman!

Dizginsiz gezdi duygular,
Beyne devredildi yular,
Boynunu büktü arzular,
Bize aksedince noksan!

Ümit yerleşir ânına,
Hakkı desteler yanına,
Yanaşır dost limanına,
Öz arayıp da öz uman!

İsrâfla eridi bahar,
Arzûmuzdan çıkan buhar,
Bir ölüm müjdecisi var,
Boşa değilmiş bu duman!

KÖRDÜĞÜM

Ezele kavuşan yol, dönemeci çok kısa,
Ebed, arzûlarımın iki başında düğüm.
Nefs oyuncağı akıl, esâretten kurtulsa,
Sıralı hakîkatler görür artan körlüğüm!

Bu dünyâ masal değil, anlatılsa bitecek,
Görsek bile durmadan gönülsüz ölenleri,
Dağlar alçalmadalar, işte en mutlu gerçek,
Koşar her şey sonsuza doğduğu günden beri!

Gündüzümüz gecedir, inkâr kasırgasında,
Huzur kavşaklarını, elimizle yıkarız.
Avlayıp aklımızı kör nefsin oltasında,
Bizler intiharlara, kader deyip çıkarız!

Çocuk aklımız oynar, güneşle top oyunu,
Sokaklarda tökezler yıldızlarda yüzeriz.
Gideremez denizler insan susuzluğunu,
Yıkılmış mutluluğun, hasretinde gezeriz.

Geceler, rengini açamaz gündüzlerin,
En güneşli günümüz eriyor karanlıkta.
Yanıltıyor inancı, gölgeleri hislerin,
Kâinat neden bilmem, yıkılır insanlıkta?

Artırdı oburluğu, nefsimiz yiye yiye,
İnsanlık, bu gün artık, canını kusmadadır,
Gönül hayret içinde, rûhum yas denizinde,
Gerçeği görüversen, yine de susmadadır!

YALANCI GÖLGE

Kan akar gider zamanın gözlerinden,
Yağmur, rüzgâr, belirledi sonbaharı,
Ağaçların titreyen ellerinden,
Eylüllere dökülür sararan yaprakları!

Yazındayız ömrün, baharımız yok,
Geride şimdi hüznün girmediği gün!
Eşikler eskiten mutluluklar da,
Dertler, acılar evine sürgün!

Tükenen sonbahar, hazırladı kışı,
Yazın hasrete donan bakışında.
Duyar gibiyiz bir esrik alkışı,
Gönlün bahar aldanışında!

Sevdâ yok gözlerimi buharlayan,
Bir dünyadayız, yitik ve yalnız.
Davetlidir acılar kurultayına,
Bir çığlığı yankılayan duamız!

Bir cümbüşe dalmış inanan gönül,
Sonbahar yok, kış yok takviminde.
Bir buket tutar, aldan, yeşilden, maviden,
Serinlikler kucaklayan huzrun ülkelerinde!

Koşsak, bilerek, peşi sıra aşkın,
O rûh doyuran zevke bürünsek.
Kurtulsak hevesin yalancı gölgesinden,
Gerçek hürriyetlerle övünsek!

KAR DANESİNDE YAŞAMAK

Öpüyor gözbebeklerinden kar çiçekleri,
Bahar müjdeleyen bir susuzluğun!
Sabırsızlığın haykırışı duyulur,
Beyazlıklarda düşen bolluğun!

Sabrın yumuşak ellerinde,
En soylu zahmet bir gecelik!
Şu zorba ümitsizlikler de,
Erken bir uyanışa yenik!

Aklın umudu koşan atı,
Yolları dizginsiz de yürür.
Zamandır düşünen, ellerimizde,
Ellerimiz yalnız, ellerimiz hür!

Bin tevekkül yağan kar tanesinde,
Ilık bir ümittir yaşamak.
Ömrün gerçeğe açılan penceresinde,
Uzayan ufuklar daha parlak!

Eskitirmiş seneler seneleri,
Gençliğe doymamış gönlümüzde.
Saadet açmamış bir güldür,
İnanmış ömrümüzde!

HÜLYÂLARIMIZ

Gel sen, denizin solmayacak rengini okşa,
Her dalga bizim sevdiğimiz besteyi çalsın.
Rüzgârları dinlendirecek okşamalarla,
Koylarda sular, yepyeni hülyâlara dalsın!

Çınlar dolanır kahkahamız, loş kıyılarda,
Dertler, yite dursun ne olur, mavi sularda;
İnsan bulamaz mutluluğu, oysa ararda,
Bekler yeniden özlenecek, bir güne kalsın!

Göklerde sevinç kuşları, vurdukça kanat hem,
Özlemlerimin bekçisi olmuş, dururum ben,
Gönlün eli bir pencere açmış gecelerden,
İster uzanıp sevdiğini, koynuna alsın!

Yıllar yılı biz, fal açarız, hiç biri çıkmaz,
Hep hüzne bürünmüş geçecek, mevsimimiz yaz,
Aldanma METİN, sende gönül yüz yıla doymaz,
Derler ki beyim, geçti ömür, şimdi masalsın!

ZAMAMAN KUŞU

Bize ilham verecek yok yörede,
Ne devâ kaldı, ne ilham törede.

Yeniden bir nice dert sunmadadır,
Arayanlar suçu, yaşmak berede.

Beklemekten ne çıkar, oysa zaman,
Kuşunun ürküşü hep pencerede!

Karı yağdıkça ümit dağlarının,
Koy elem çağlaya dursun derede.

Hani Yunus gibi hür çağlayanın,
Kanarak içtiği kaynak nerede?

Metinim Hakka gönül vermeli ki,
Yürüsün vuslatımız mahşere de!

YALNIZIZ

Şu ömür, anlaşılan giden zamana azık,
Görmeden, kim bilecek, bitip tükendiğimi?
Hep boşa tüketmişiz ömrümüzü, çok yazık;
Gözlerim seyretmede zamanın bittiğini!

Ben, göçüp gideceğim, duracak yine zaman,
Hayatın ne başında, ne de ortasındayız.
Her gün, hatıraların, sonlarına uzanan,
Yaşama savaşında şimdi, tek başınayız.

Kimseye yüklemedim, kîni, suçu, vebâli;
Vuran acılarımın, nabzını duyan benim.
Bir kervanı andırır yolculuklar misâli,
Zamanın katarına sessizce uyacağım!

Güler yüzüme sevâp, acı, içime günâh;
Oyuncağı olmuşuz, heves binicisinin!
Duyulur istikbâlin daveti, daha parlak,
Biz aldık vebâlini, bize ulaşan kînin!

Açacağım hevesin, defterini elimle,
İçimdeki istekler, ne ise atacağım,
Kalırsa işe yarar, bir küçük emelimle,
Musallaya çıkıp ben, mezarda yatacağım!

ÖMÜR VE ZAMAN

Tutup paylaştı ömrümü,
Rengi solgun bir heyecân!
Aşk kapladıkça gönlümü,
Süslere gizlendi noksan.

Tükenmez arzum yıkanan,
Umudun ılıcasında.
Düşe kalka bitti zaman,
İsteklerin arkasında.

Sen karanlık günlerime,
Taşır dururken ışığı.
Baktım gönül balkonunu,
Sarmış hüzün sarmaşığı!

Bahardı, yazdı peş peşe,
Nice günler gelip geçti.
Gönül susuz kaldı fakat
Zaman ömrümüzü içti!

HEP SEN

Ne gece beklerim, ne gündüz seni,
Anmakla açarmış perdeyi bir el!
Şu mavi hayalin suyuna vuran,
Bir yüz ki ilkinden bin kere güzel!

Hiç mümkün mü bilmem seni unutmak?
Andıkça oyalar her an bir yeni.
Dünyada yaşarken hayale dalmak,
Yenilenir gelir ürpertir beni!

Seni düşünmeyen her anım gece,
Karanlık zamanım gündüzde bile.
Parlayan ışıksın ufuklarımda,
Doğan günsün, günlerime vesile!

GÜNÜN ELLERİ

Sıkışır med ve cezrinde zamanın,
Düş yoranlar bir hasret ötesinde.
İçbükey aynada erimiş günler,
İlkbaharının bir haram gecesinde!

Eski rüyâların ağartısıyla,
Üflemeden sönen mummuş yaşamak!
Gözlerle, gönüller arasında,
Arzûnun kurduğu, pembe salıncak!

Ne yapsak tutulmaz sevecen vakti,
Nedir dönen gönül anaforunda?
İnsanlar doğmadan unutmuş ahdi,
Bugünün elleri, kirli yarın da!

Bir baykuş sesinde harabe ömür,
Kabule müstahak duayı bekler;
Sınır noktalarda zamanım üşür,
Bitmeyen sancıyı yollar emekler!

Tek bir yol çizilir iki noktaya,
Üzerinde umut, doğru ve gerçek!
Eğriler üstünde gezerken yaya,
Vebâle can veren ömürmüş ürkek!

Çağrılar yok olur yönler içinde,
Şaşkınlıktan ölür tüm mesâfeler,
Tükenmez koşusu efsânelerin!
Gerçeğe inanıp dönmezsek eğer.

TERENNÜM

Bülbülün terennüm ettiği vakti,
Birlikte asalım gül yaprağına.
Sen güneş doğmadan unutup ahdi,
Çok görme ölümü aşk tutsağına!

Gece gözlerinden her aydınlığı,
Doğardı zamana nice güneşler.
Dudağa asılmış ümit çığlığı,
Bahçemi yoklardı sende her seher!

Kanayan gönlümün orta yerinde,
Çarmıha gerilmiş hatıralarım.
Ömrümü titreyen toy ellerinde,
Ölüm ve saadet kadehi yarım!

Ne zaman yâr bana, ne sen yâr bana;
Hasret gözlerimin içinde büyü.
El ele verip de bestelemiştik,
Birlikte yaşanan eski türküyü!

SESSİZ GÜRÜLTÜ

Nûrlu bir çağrıyı sesler gibi,
En mutlu günün iz düşümü!
Tropikal gecelerinde sevginin,
Sıcak mevsimlerin zaman aşımı!

Göklerin mavî rengine sinmiş,
Güzeli seyreden doruklar ürkek.
Kaldırır kırıntı mesâfeleri,
İnkârın altına gizlenmiş gerçek!

Tükenmiş sevdânın enkâzı yatar,
İnanç mevsimleri haritasında!
Aşkla, edepti unuttuğumuz,
Arzuların şu yanılma noktasında!

Ömürleri çeker durur darağacına,
Susuz ve yalın bir görüntü!
Yırtar kulakları sonsuza kadar,
Sessizler içinde sessiz gürültü!

AKLIN TUZAĞI

Seneler sonrası, bir sıcak hüzün,
Yine bir içim su gibi tasımda.
Duru gecelerden bir saydam neş'e,
Kesilir gönlümün cân elmâsında!

Tırmanıp zamana ta yıllar önce,
Dinle mutluluğun ilk türküsünü.
Ellerde yalanız aczi görünce,
Kaybetti saâdet görüntüsünü.

Sarhoş bakışında düşüncemizin,
Sırrını geceler açıklar durur.
Benciliğin pembe görüntüsünde,
İnkârın kuduran kîni oturur!

Fıtrat şimşeğinin çakış ânına,
Koşun ve kaybolmuş, zamanı tutun!
Pişmanlık açmazsa tam zamanında,
Sessize gömülmüş sesi avutun!

Rüyâyı uzağa çeksek ne çıkar,
İnancın gerçeğe deymezken eli!
Küçük aklımızda çok şimşek çakar,
Kâinat bir koca sır neylemeli?

Bitmez bu susuzluk, inanmayınca,
Gece karanlıksa, gün, ışık saçar!
Bizler, her gerçeği anlamasak da,
Akıllardan öte bir hakikât var!

ARZUMUN KAYNAĞI

Ağarıp ufkumun üstündeki tan,
Döküyor gönlüme aydınlığını.
İnanıp gerçeğe dönmüşse zaman,
Dağılır dertlerimin mor yığını!

Suya hasret çekecek ömrümüze,
Geceler yepyeni bir tan düşürür.
Yeni bir ufka yönelmiş gemimiz,
Yürüyor menzile her gün daha hür!

Ruha gösterme n'olur ömrümüzün,
Uçacak toy kuşunun ürküşünü!
Yüce Rabbim saatim durduğu an,
İmanım bestelesin türküsünü!

Aczimin üstüne bir dem ne olur;
Akıtıp şöyle kerem ırmağını;
Ölüm olsun göze çıplak göster,
Göreyim kaynağımın kaynağını!

AKDENİZ MAVİSİNDE

Akdeniz mavisinde yıkanmış,
İçli duygularla süslü kalbim.
Beni sarhoş eden gözlerindeki,
Maviler sıcak, maviler serin!

Uzak iklimlerin hatırasını,
Taşıyor elinde, en yakın bir ân.
Duyarım içimde sıcaklığını,
Bana tebessümle baktığın zaman!

Sensiz her köşede, yapayalnızım,
Bana kâfi değil hatıran bile.
Dost ve kardeş yakınlığında,
Neş'eyi aramam, bulmam nafile!

Düşüncem, üst üste tâzeler seni,
Gayre meyletmeye, ânım boş değil.
Seni yansıttıkça hâtıralarım,
Ellerinde ömrüm tâzelendi bil!

HÜZÜNLÜ GÖLGE

Dün neş'e veren sokaklar,
Bugün bir hüzün denizi!
Dünyada mı, bende mi terslik var?
Hangi rüzgâr salladı gemimizi?

Açmada çocukluk günlerimiz,
Pembe çiçeklerini, hayalin bahçesinde!
Kırkını geçti mi insan,
Hissedermiş ölümü ensesinde!

Gerçeği geç kavradık anlaşılan;
Ömürler bitse de hevesler kalırmış!
Uzayıp gittikçe zaman,
Umutlar kısalırmış!

Nedense içim hep elem dolu,
Kalbim sanki bir aslan pençesinde!
Koparır gönlümdeki dünyaları,
Ömrümün hüzün taşıyan gölgesinde!

ORUÇLU GECELER

Şimdi sıra sizde duygularım,
Getirin bana, anamın ruh sıcaklığını.
Yüzünde tüten o nûr aklığını,
Kalmasın ne olur özlemler yarım,
Şimdi sıra sizde duygularım!

Mavî semâlardaki mor bulutların şefkati,
Nasıl inerse çatlamış toprağa.
Suların yürüyüşü gibi yeşil yaprağa,
Doyurun içimi kemiren hasreti,
Mavî semâlardaki mor bulutların şefkati!

Gül açar yalnızlığımın bahçesinde,
Vurunca pencereler sonsuzluğu.
Başlar gönül gözlerimde umutlu bir buğu,
Sessizliğin o duyulmamış sesinde,
Gül açar yalnızlığımın bahçesinde!

Uyku saatlerinde oruçlu geceler,
Sarar gibi dört yanımı tevekkülle.
Seccâdeler üstünde ağlayan gönüller,
Bin hasretin mücâdelesini heceler,
Uyku saatinde oruçlu geceler!

DÜŞ SERENCÂMI

Ufka inen toy bir akşam,
Vefâsız camlara kırgın!
Gökyüzünü çökerten gam,
Mor suratlı, aksak, yorgun!

Aydınlık sundu yüceler,
Gündüze yatmaz geceler,
Kendinden geçmiş niceler,
Bazısı güzele dargın!

Yanılgı yerleşmiş sığa,
Talep çoğalmış artığa,
Dalıp giden karanlığa,
Can evinden yemiş vurgun.

Ucuza harcanmış paha,
Genişken daralmış saha,
Ümitler olmadan daha,
Ölü bakışlarda durgun!

Serencâmı budur düşün,
Hükmü yaraladık peşin,
Dikkat et, tatlansın aşın,
Yiyemezsin yorgun argın!

KARANLIĞA DÜŞEN CEMRE

Karlar lapa, lapa yağsın başıma,
Ümit cemreleri içime düştü.
Dertler birer, birer düşsün peşime,
Benim gönlüm gerçek sevdâyı seçti!

Gerçeği bulmaktır muradı erin,
Helâle dönmeli alnında terin;
Damarı çatladı alnımda ferin,
Üstüme dünyânın hüznü üşüştü!

Duran zaman imiş, yürüyen ömür,
Derdin pençesinde, çürüyen ömür,
Durmadan tükenen, eriyen ömür,
Zaman tavasında dert ile pişti!

Mecnunla ağladım, Keremle yandım,
Ferhat'ın elinde toza bulandım,
Hallaç'la uyanıp, Yunus'la kandım,
Benim düşüm sizden ayrı bir düştü!

BİR ÖMÜR BİTTİ

Bir ömür, biti biter, Hakka şükür eylemeden,
Kapanır defteri ömrün, yine biz istemeden.

Bağı diktik, ama bir gün yönelip bellemedik,
Yoldu eller o leziz meyveyi olmuş demeden!

Ne kalır harmana bilmem, yine boş döndürecek,
Olacak buydu kalan, eldeki günsüz yemeden!

Ne hazin manzara Rabbim, kılavuz yol tanımaz,
Yere batsın gözünüz, hayr umulur görmemeden!

Kurda yem olmaya toptan sürü ürkmüş kaçıyor,
Ayrılıp huzra inat hep, çıkıyorlar kümeden.

Niye dönmez seferinden gönül aydınlatacak,
Yola yorgun gözümüz, bıkmayacak gözlemeden!

Helâlinden süt emen nesli, nasıl bulmalıyız?
Uğrular durmadan emmişte, kan akmış memeden!

KAYBOLAN ÇIĞLIĞIM

Akar, akar, akar bitmez,
Hep çoğalır yalnızlığım!
Başımdan öteye gitmez,
Kendisini boğan çığım!

Fakr u zaruret, kardeşim,
Hüzün, günlük ekmek, aşım,
Üzüntü, melâl, yoldaşım,
Yoktur dertlerden bıktığım!

Derdi, nerye döksem almaz,
Merhem arasam, bulunmaz,
Üzüntümü, bilen olmaz,
Bende kaybolur çığlığım!

Bunu bana, Mevlâ verdi,
Yoksa, gülmemi isterdi,
Bedenime olmaz derdi,
Örer durur, elem tığım!

Yok görünsün, boyu posu,
Yığsam, çökertir Toros'u,
Benim derdin okyanusu,
Görünüşte, pekte sığım!

PANORAMA

Niye bilmem böyle ters yöne kırdık,
Bir kızıl rüzgârla dümenimizi?
Kendimiz suç yaptık bir de haykırdık,
Sedamız yırtarken yelkenimizi.

Bilmem ne kazandık, yol uzatmakla,
Yaklaştı bir küskün tarih aynası,
Rahmet niyetiyle şimdi açıkça,
Buluda yükledik bir ölüm yası.

Ölçüsüz bir kaftan giydi eynimiz,
Yaması hürriyet, rotası elem,
Mutsuzluk yeliyle soldu rengimiz,
Dönemem geriye şimdi istesem.

İsterim uyansın ölen rûh şimdi,
Kendini dirilmiş sayan bedende,
Köklere ulaşan acılar dindi,
Kölelik hükümrân olunca bende!

DÜŞÜNCE GEMİMİZ

Güneşi gömdük az ötede,
Karanlık dolu ellerimizle,
Dağıldı ümidin mor bulutları,
Yine kaldık yapa yalnız hislerimizle!

Savaşı başladı nefsin yine,
Gerçeğin ağaran sessizliğinde!
Boyun büken düşüncelerin,
Mutluluklar dinlenir gölgesinde!

Kesildi baharın yeşil dili,
Biçişinde kör tırpanların!
Sarhoş alkışlarla dinledik,
Ününü yalancı pehlivanların!

Biz istemesek de akacak zaman,
Koşacak zamanlar yanımızda.
İkiz pişmanlıklar verecek,
Ektiklerimiz harmanımızda!

Alıştıra biliriz mutluluğa,
Dizginlene bilir, heves atı bu.
En korkunç tufanlar durulabilir,
Akabilir faydalara su!

Boş emellerle örselenmez gerçek,
Kirlenen bizim ellerimiz.
Yaratılışın o berrâk limanına,
Yanaşmalıdır düşünce gemimiz!

AŞK

Mutluluklar çiçek açtığı zaman,
Rûha siner huzrun pembe kokusu.
Sarhoştur şimdi bu yükselişte ân,
Hayat yudumlanır kadeh dolusu!

Sevdâ pınarında aşk mı tükenir?
Susayan içince yeter mi denir?
Ömür boyu öyle aksın istenir,
Durmadan çoğalır istek duygusu!

Aşktır gören gözüm, duyan kulağım,
Ben aşk yolcusuyum, vuslat durağım,
Aşktır dert kaynağı, ümit kavşağım,
Aşkta büyür gerçeklerin muştusu!

YETMEZ Mİ?

Biz mutluluk nedir tatmayacağız,
Çekmişiz hüznü mesafelerden.
Sarardı ümit bahçesinde,
Ömrümüz biz istemeden!

Masmavi düşlere bağlanmış zaman,
Boş yaşantılarda tedirgin!
Gönül çılgın harcamalarda,
Günlerimiz dünlerden bezgin!

Bir ilkbahar sarhoşluğuna,
Akan zamanlar unutuldu.
Ve harman mevsimi ufkumuzda,
Doğan güneşlerimiz tutuldu!

Geçti hüzünlü bir sessizlik,
Göçüne yas tutan güzelliğin.
Biz hâlâ bağırmadayız,
İyilikler çekilin!

YARINLARIN UYKUSU

İnsanlar gecenin karanlığında,
İnançtan yana bir kemik, bir deri.
Dilleri yönelik aydınlıklara,
Ellerinde karanlığın izleri!

Zaman memesinden emilen acı,
Uzanır bilinmez sonlara doğru.
Gerçekleşen gâye senin çorbacı,
Kandık hayallere, kaderimiz bu!

Sırrın defterini açan lodoslar,
Değil o eski tanıdık meltem.
İnanmasak, dokuz köyden kovulur,
El çekmez tükeniş, güzelliklerden.

Dağılmış en ödlek ürkekliklerin,
Ellerinde yarınların uykusu!
Dünyanın en yüksek mutluluğuna,
Kuruldu en kuytu alçakta pusu!

Işığın matkabı bir gün delerse,
İnanın gönülde kalmaz karanlık.
Hak değil de, görev arayan gelse,
Gerçek kurtuluşu, bulur insanlık!

Ve ölüm ötesi nûrlu bir kapı,
Tıkamış önünü kardan adamlar.
Kış gecelerinde buz tutmuş ammâ,
Gerçeğe, masmavî gülmede camlar!

SİZLER

Koştunuz modanın kanayan gölgesinde,
Sizler, zamanın savruk piyonları.
Şafağın hüzünlü titremesinde,
Utandırdınız müjdeli ezanları!

Yırtan siz, sessizliğin perdesini,
Uluyan çakalları karanlığın!
Kurarak idam sehpaları,
İpini çektiniz insanlığın!

Suç diye, en hür düşünceyi,
Keyfinize göre suçladınız.
Kararttı hürriyet sokağını,
Aydınlığa çıkmış adınız!

GEÇEN GÜNLER

Başımdan geçen her günün,
Elinde bir elem tığı,
Örer hüzün yumağından,
Yüzüme dert kırışığı!

İçimde bir şey var tüten,
Ömürmüş ak saçta yeten,
Bugün, yarın, sabah derken,
Kayboldu ümit ışığı.

Düşünmedik gam ve tasa,
Hayatı beledik yasa,
Âh ellerim yakalasa,
Boşlukta vuran çığlığı!

Gönül bir hülyâ kurmada,
Akıl hep hayra yormada,
Arzu büyütüp durmada,
Üstümüze düşen çığı!

YANAN YOK

Yanan yok kimse artık, hâle baktım,
Ne yardım bekledim, ne fâle baktım.

Bulur bulmaz ki elbet şimdi fırsat,
Sınırlar koydular hayâle baktı

Erilmez anladım dünyâ evinde,
Gönülden özlenen visâle baktım.

Yeşilden hep ümit kesmiş bu millet,
Kızıllıklar içer, emsâle baktım.

Saâdet vadeden bilmem, ne varsa,
Yayarmış etrâfa hep nâle baktım!

Asırdan umduğun elbet geceymiş,
Takardın zulme bin, şeh- bâle baktım!

Meleklerden azîz insân bilinmez,
Neden hep daldılar gil-gâle baktım?

Yıkılmış dünyâdan, gitmiş, çekilmiş,
Sabahlar gül dalından, jâle baktım!

Umut bir çizgidir, bizler yitirdik,
Sahip yok kimse hiç, vebâle baktım!

İnanmışlar görür bildik sonunda,
Eren insan olan kemâle bahtım!

ZORBANIN NEFESİ

Bir kindir akan zorbanın nefesinde,
Çirkinlikler kudurdu, öperken karanlığı.

Aldanışlardan ötede, bir sessizlik dövünür,
Düşer üstümüze bir hüzün çığı.

Aydınlığa kapı açmayan eller,
Kovar gönüllerden, nûru, ışığı.

Yıllanmış türküler mesâfelerden,
Seslenir, masmavi, zaman artığı.

Şükürsüz rüzgârlar önünde şimdi,
Devrilmek üzredir ümit kayığı.

Bir çağdan bir çağa, müjdeler taşır,
Dolarsa gönüller gayret azığı.

Unuttu oğullar, kızlar töreyi,
Nasıl ah etmesin, gerçek âşığı?

Mutlu sofralarda tek duru gerçek;
Türkün sofrasında, türkün kaşığı!

Sevgi sıcağında erirse buzlar,
Belle ki, dost eller, sarmış kırığı!

RAHAT DEĞİLİM

Anamın doğduğu günden beri rahat değilim,
Hürriyet aşkına daldım, yine âzât değilim!

Dili yok kalbimizin, derdi açıp söylemeye,
Bilirim, arz edemem, yazmaya üstât değilim.

Ne selâm durmaya, saflarca neferler tanıdım,
Paşa gönlünde gezen, sevgili evlât değilim!

Günümüz insanı, yıkmak diliyorken vatanı,
Susup alkışlayacaklar gibi berbât değilim!

Metin'in dinleyecek kimseye geçmez ki sözü,
Türkü yükseltmeye meylim, ama Kürşât değilim!

SUÇLARI ÖRTEN GECELER

Ağlar şu zamanın soysuzluğuna,
Yağmurlar gözyaşı, rüzgârlar sesi.
Boğdu bütün canlılıkları,
Kötülüklerin nefesi!

Geceyi elle çekiverdi,
Açılmaya nefretli pencereler.
Artık, hiç bitmesin isterdi,
Suçları örten geceler.

Edepmiş masal ülkesinin,
En nazlı peri kızı!
Saklanmış çocuk anılarda,
Utancının kırmızısı.

Yapışmış yakasına can sıkıntısı,
Çıplaklığa hüküm giymiş günün.
En soylu rûh, can çekişir,
Çarmıhında görüntünün.

Biz kovduk bakışı, inatla, kinle;
Kapımızı çalmıştı kaç kere.
Medet umduk şu nefsin çıkmazından,
Çare aradık hep, boş yere!

SOKAKLAR

Dün neş'e veren sokaklar,
Bugün bir hüzün denizi!
Dünyâda mı, bizde mi terslik var?
Hangi rüzgâr salladı gemimizi?

Yaşarken bu elem dünyâsında,
Arzûlarımız gayrete sundu kefen.
Herkes haklılığını ispat sevdâsında,
Zamandı şu gün batımında biten.

Ayrı kalmışız birlikten, sevgiden,
Yok, başka bir şey inanın.
Yalnız şu eksikliğimiz,
Yüceltir el ele verdikçe birliğimiz!

Sokakların şu kör kurşununda,
Kayan hep ümit yıldızımız.
Yürüyüşümüzün ilk haftasında,
Harcanmış son hızımız.

Bizmişiz elsiz ayaksız, başsız,
Şu yoz yetimliğe düşen!
Kaynarken ta içimizde,
Hep ayrı kalmışız sevgiden!

ÇÖLÜN NURLU GÖLGESİ

Danışıklı dövüşler sergilenir,
Yine haramzâde düşüncelerde!
Fikir çarklarında hep kîn bilenir,
Ölüm büyür dostça görünmelerde.

Sararan rengini mutlukların,
Artık eskimeyen bir hasret ağlar.
Her sabah ışıyan güneşte sanki,
Koyu bir korkunun görüntüsü var!

Zülüm sıralarda, tahta başında,
Öz kardeş eliyle kuyu kazıyor.
Kalem yok okumuş ellerde,
Fikrini, kanla, kurşunla yazıyor!

Kuzeye yönelik pusulalarda,
Duyuşlar iğreti, inançlar ölü.
Dertlerin çâresi belki, artarda,
Çölün nûrlu gölgesinde gömülü!

SESLİ ÇÖKÜŞ

Bu sesli çöküş, bu yitiş, bu tükeniş;
Duygusuz, kısır zamanlardan kalma.
Kendi ellerimizle örseleniş,
Yahşi değil, yamanlardan kalma.

Ölüme mahkûm edilen her his,
El, ayak, görünüm, inanışlar pis,
Şehirli sokakları kaplayan bu sis,
Eski bir yanışlı dumanlardan kalma!

Zamanın çilesi ne ekmek, ne aş;
Ayağın suçu ne? Düşünmeyen baş!
Barış, barış diye çağrılan savaş,
Eşkıyadan yardım umanlardan kalma!

Eski gün artığı, insanın ürkek,
Elinde değil, sahipsiz gerçek!
Ve sokaklarımızda patlayan tüfek,
Suçlulara, göz yumanlardan kalma!

İnsanız, gönlümüz iyiyi arar,
Bahara müjdeli yine ufuklar,
İçimde doğruyu duyan bir his var,
Fatih bekleyen gümanlardan kalma!

Güneş yükseliyor, eriyecek kar,
Kış penceresinden, el eden bahar,
Görevi devralmış nûr dağıtanlar,
Saadet asırlı imanlardan kalma!

ESKİ KÎNİ BÜYÜTENLER

Eski kîni büyütenler geceye,
Sulattılar ekinini düşüncenin!
Gün varmış batış noktasına,
Boyu uzadı gölgenin!

Bu yanış, bu günün hatası değil,
Günahın aynaya aksidir düşen.
Korkudur şu ödlek kalbe yerleşen,
Suçlu arama artık, suç senin!

Bu dert, bu vebâl, bu çile,
Başka iklimlerden gelmişse bile,
Büyür bir eskinin haliyle,
Suça gömülmüş öncenin!

Hatt-ı istivâda buz tutan fikir,
Kuzey ayazında, alev içinde!
Bu dünyâ nedense böyle gariptir,
Arar bulamazsın, suçların senin!

Hakka uyanırsa sabah,
Ne dert kalır, ne vebâl kalır, ne âh!
Dönüp yeşillenir billâh,
Sararmış rengi ülkemin!

AZI KALDI

Bilmem nasıl olmuşta bu ömrün azı kalmış,
Birden bire bir nazlı tahayyülle kısalmış!

Biz baş tacı ettikçe ölür, korkuyu canlar,
Hep ölmeye mahkûm olacak, boş heyecanlar!

Aşk dolmayacak kalpleri sen, pek diri sanma,
Canlandı sanıp boş yere, ölmüş oyalanma!

Hakkın, yüce lütfünde büyür en duru gerçek,
Binlerce yalan dolsa cihân, doğrusu, bir tek!

Ömrüm mayalanmış, duracak, sanma sakın sen,
Bir gün gideceksin, bilinir ilk gelişinden!

HÜRDÜ SEVDÂLARIMIZ

O kadar hür ki sevdâlarımız,
Düşmüşüz delişmen rüyâların arkasına.
O kadar hür ki sevdâlarımız,
Takılıp kalmış elem oltasına.

Ömürler bir tüfek atımı,
Mesâfe kadar kısalmış.
Arzûnun satrancında ömür,
Kala kalmış.

Karasevdâlı gecelerde bile,
Ayni haz, ayni heyecân!
Kara sevdâlı gecelerde bile,
Arzûlar volkan!

ARANAN KURTULUŞ

Söylettik maksadı kara düşlere,
Ne arzûn belli, ne de emelin!
Milletin ufkunda gün doğar gibi,
Ne olur, bir gün de gerçekle gelin!

Aç gözü, tozpembe rüyâ doyurmaz,
Hayâlin renksize çıkar gölgesi.
Ne bize düşmandır, ne de çok kurnaz,
Zamanın ölümü kokan öfkesi!

Fikir hürriyeti, fakirliğimiz;
Bir sinsi gayrette, çoğalttı kîni.
Huzurdu soluyan elimizdeki,
Silince inancımızın birliğini!

Kardeş sevgisine hasret çocuklar,
Öldürüp, öldürüp günü suçladı.
Teşvik alkışıyla tetik çekenler,
Bitmeyen bir hesâbı sonuçladı.

Gelin de sokağı inandıralım,
Arayan gönülde yerleşsin huzur.
Elleri birliğe kenetledik mi?
Namusumuz vatanımız kurtulur!

DERDE KALDI

Suçlular derde sarhoş, inanmış derde kaldı!
Uyanmamıza sanki, düşecek perde kaldı!

Uyuşunca beyinler, pençesinde maddenin,
Görmek, gözetmek işi sağırda, körde kaldı!

En son dorukta nefis, tüketti düşünmeyi,
Kuzuların bakımı, bir anaç kurda kaldı!

Genişlikler sergiler, türlü edepsizliği,
Allah'ı hatırlamak, zorlukla darda kaldı!

Huzra, kol kanat açan, inanmışlar ordusu,
Ulubatlı Hasan'ın, çıktığı surda kaldı!

İkbâl düşüncesinin beşiğinde insanlık,
Zevkler içinde yorgun, cefâsı yurda kaldı!

Mevlâna'lar, Yunus'lar, tükenmeyen arayış,
Onca mânâ erinin, koyduğu yerde kaldı!

Devri yorumlayacak, nûr çağını açacak,
Emanet sancağının, başbuğu, nerde kaldı?

Koflaşan kalpte değil, bizce bütün ümitler,
Körpe gönüller üzre, şavkıyan nûrda kaldı!

29 MAYIS

Gözü pek bir fetih günüdür semâlarda,
Her yirmi dokuz Mayısta gülen!
Hüzünlü İstanbul sokaklarına,
Şehitlerin kanlarından dökülen!

Kıratın şahlanışından coşuvermiş dalgalar,
Deniz de dize gelmiş en sonu.
Utanmış Halici bağlayan zincir,
Seyredip tepelerden yüzdürülen kalyonu!

Nasılda dimdik ayaktalar,
Kim demiş Ulu Abatlı Hasanlara ölü!
Büyürler bir güvercin sessizliğinde,
Onlardır manâ bahçelerinin solmayan gülü!

Ad değişir çağlar peş peşe artık,
Kin susar, zülüm susar, bu şehirde.
Rabbim artık bu şehri unutur mu?
Muhammet'ten, Mehmet'e selâm gönderir de!

Bağdaş kurmuş gönüllerde bu şehir,
Bu şehir büyük, bu şehir ulu!
Nice serdârlar sığdıramamış rüyâlarına,
Fatih'in kucakladığı İstanbul'u!

AH BALAM

Ah balam düşmemiş ilk cemre daha!
İlk dağın en tatlı yokuşundasın!
Hakikât götürür ama Allah'a,
Şimdi merdivenin çıkışındasın!

Gönlüne doğanlar, doğmamış çile,
Gördüğün, kendinden ürken kafile,
Gözün, bulutları okşasa bile,
Gönlünün, tozpembe bakışındasın!

Gerçek var gerçekten bir daha öte,
Düşmüş görsen herkes, ayrı gurbete,
Sığmaz ki insanlık, kan, kemik, ete,
Arzu ırmağının akışındasın!

Gönül genç, his ayrı, duygular temiz,
Maddeye bir sorsan, derki gölgeyiz,
Heves göklerinde, câhil, bilgisiz,
Fikir şimşeğinin çakışındasın!

Bilmenin özeti, sınaktır inan,
Serseri taş kuşa değer ya bâzen,
Çok pabuç eskitti, anan ve baban,
Sen, dünyânın süsü, nakışındasın!

Kalmamış inan ki feryâda zaman,
Akıl sisli bakar, gözlerse duman,
İnsanı kurtaran, bir temiz îmân,
İşe başlamadan bıkışındasın!

Yönel yavrum, doğru nedir, bul artık!
Dünyâ bir şeytandır, vartasından çık!
Soyuna sopuna olmasın yazık!
Zamanın değişi tokuşundasın!

Anana, babana, nesle yönel sen,
Yardımdır uzanan tâ ötelerden,
Dualar dem verir gönle yeniden,
Dualarla günah yakışındasın!

YORULAN GÖLGELER

Bıkmadan nefsime sonsuz saadetler dilerim,
Beni meşgul edecekken yorulan gölgelerim,

Yaparak tuğ, dikerniz nefsi gönül gönderine,
Yine beyhude akarmış gibi alnımda terim.

Ümidin koynuna girmiş şu usanmaz geceyi,
Yeni rüyâlara dalmış gibi hep örselerim.

Tükenen, hem de bu kırk beş seneden elde kalan,
Savaşın sonrası yorgun kalakalmış neferim.

Susamışken aradım içmeye berrak suları,
Gözümüz sağ ve fakat, hep şaşıdır görmelerim!

Dönelim Hakka gönülden silerek gölgeleri,
Yakalar belki ölüm, deme bir gün denerim!

İş edip durmalısın, yeniden hüznü Metin,
Başa bin dert açacaktır, başıboş gülmelerim.

GEÇEN GÜNLER

Başımdan geçen günlerin,
Elinde bir elem tığı,
Örer hüzün yumağından,
Yüzüme dert kırışığı.

İçimde hasrettir tüten,
Ömürmüş ak saçta yeten,
Bugün, yarın, sabah derken,
Kayboldu ümit ışığı!

Düşünmedim gam ve tasa,
Hayatım kalktı tırısa,
Ah ellerim yakalasa,
Boşlukta vuran çığlığı!

Gönlüm hep hülya kurmada,
Aklımız, hayra yormada,
Arzum büyütüp durmada,
Üzerime düşen çığı!

GÖZLERİN

Anlayamam içindeki sırrını,
Ömrümü benzetir düşe gözlerin!
İlâç eyler âşığına zehrini,
Kâbe olur nice başa gözlerin!

Çok ustadır beni içten yakmaya,
Mana olup benliğime akmaya,
Kaçamakta olsa bana bakmaya,
Becerir, sezdirmez kaşa gözlerin.

Gün gelir gözlerin toprakta çürür,
Beni de önüne katar götürür,
Ömür gölgesi mi? Peşinden sürür!
Bana tanrı değil, hâşâ gözlerin!

Çok üstün, nispetin yok dolunaya,
Bakmak şifâ diye, düştüm hay haya,
Özenme sevdiğim, hiç ağlamaya,
Yaratılmamıştır yaşa gözlerin!

Her baktıkça dizde, kuvvet azalır,
Ömür ikliminden, nice yaz alır,
Ne sendeki gurur, bende aşk kalır,
Hayal olur bakar boşa gözlerin!

Âşıkın rızadır talebi Haktan,
Vazifeli kirpik kımıldamaktan,
Görünce içinde kudreti çoktan,
Getirir Metin'i cuşe gözlerin!

ARZULAR

Hayal yığınları seninle dolu,
Özlem kafesinin içinde varsın,
Bitip tükenmede ızdırâb yolu,
Ruhumu aşkının kokusu sarsın!

Sarsın gözlerimi gözündeki renk,
Yeşile bölensin bütün varlığım.
Dizilsin sevdiğim, her şeye ahenk,
Gam desin başladı ihtiyarlığım!

AK TELİM İÇİN

İlk kar danesi düştü başıma,
İlk ak tel dedi münadinim ben!
Yine ilk beyaz girdi düşüme,
Ölüm haberi verdi erken.

Sancılar tuttu isteklerimi,
Aynada renkler değişti artık.
Ben, unuttum mu emeklerimi?
Zaman diyor ki bu ihtiyarlık!

Yaş yirmi beşte, taptaze bahar,
Dünya evinin örtük damı.
Yaz gelmeden mi geldi sonbahar?
Doğru söyleyin bu bir rüya mı?

Bu gün ak düştü telime,
Yarın açılır emel çantası.
Ölüm meleği verir elime,
Hayatımı, üstünde pası!

Sen öylece bil, zımparala,
Silemezsin ömür pasını.
Yaz şair, çizip karala,
Değişir mi zaman hiç rotasını?

SESLİ ÇÖKÜŞ

Bu sesli çöküş, bu tükeniş,
Duygusuz, kısır zamanlardan kalma!
Kendi ellerimizle örseleniş,
Yahşi değil, yamanlardan kalma!

Ölüme mahküm edilen her his,
El, ayak, görünüm, inanışlar pis,
Şehirli sokakları kaplayan bu sis,
Eski bir yanışlı dumanlardan kalma.

Zamanın çilesi, ne ekmek, ne aş;
Ayağın suçu ne? Düşünmeyen baş!
Barış, barış diye çağrılan savaş,
Eşkıyadan yardım umanlardan kalma!

Eski gün artığı insanın, ürkek,
Elinde değil, sahipsiz gerçek.
Ve sokaklarımızda patlayan tüfek,
Suçlulara göz yumanlardan kalma!

İnsanız, gönlümüz, iyiyi arar;
Bahara müjdeli yine ufuklar!
İçimde doğruyu duyan bir his var,
Fatih bekleyen gümanlardan kalma!

Güneş yükseliyor, eriyecek kar;
Kış penceresinden, eleden bahar;
Göreve başlamış nur dağıtanlar,
Saadet Asırlı imanlardan kalma!

İNANÇSIZ NİSANLAR

Güne biz, ötelerden baktık,
Acemiydi hatırası dünün.
Üstüne bin elem bıraktık,
Daha hiç doğmadan günün!

Alazlanmış ateşle içimdeki,
Korkularda tedirgin rüyâm.
Düşmedi mutlu bir imza,
Yalana kundaklı dünyam.

Acılar gülsü dikenlerini,
Yüzüme hep savurup durdu.
Baksana ümit sandalımız,
Dertle kenara vurdu.

Çağlardı bir aşk pınarı,
Bir vaktin sularında!
Çırpınan hüzün dalgaları,
Yalnız kıyılarında!

Varda değil, efsanedeyiz,
Kim çözdü bilmem ki bu bilmeceyi?
Geçiyor nedense hep sessiz, sessiz,
Zaman denilen gerçeklerin gerçeği!

Rüyâsı yanıltan mor gecelerde,
Ayrılık yollara taşımış hüznü.
Ellerde ümitler sarardı birden,
İnançsız nisanlar kararttı günü!

İNANAN YENİ BİR GÜN

Düşecek bekle inanç cemreleri,
Umudun donduğu zulmün karına!
Duyulan, özlenilen bir baharı,
Taşır ivmekle inancım yarına!

Tipiler savruladursun gözü kör,
Ne karanlık tanırım ben, ne gece!
Duru günler inanan kalpte büyür,
Şaşırır gördü mü günler ve gece!

Akıtır gönlüme alnın terini,
Ruhu dinlendiririz sevgin ile.
İnananlar açacak ellerini,
Erir elbette duyan kalpte çile!

ARDINDAN

Rahmetli eşim Fikriye için

En özlü noktasından yaraladık vakti,
Kaldı tebessümün dudağında.
Azrail pençeli bir fren sesi,
Aldı mutluluğumuz en olgun çağında.

Sona ulaşmayı düşünmemiştik,
Üstümüze doğan gün, sanki ilk gündü!
Kullara mukadder ölüm rüzgarı,
Beklenmedik yerde göründü!

Dört sesli bir hüzün bağlar elimi,
Etrafımda meler dört kuzu.
Tam orta yerinden bir çığlık yırtar,
Ürperen uykumuzu.

Rüyayı bağladık en körpe güne,
Uzanır tutamaz elim!
Değmez beyaza, yeşile,
Zamana küsmüş ellerim!

MUTLU SOLUK

Nice günler inledi durdu,
Gönlümün çöllerinde susuzluğun!
Hayallerimde serinledi,
Rüzgarları mutluluğun!

Acılar durmadan kapımı çaldı,
Geçmişe bakınca, sanki masaldı.
Gözüm ucuna takıldı kaldı,
Umut çeşmesindeki musluğun!

Aşkın o alev damlasında yeşerecek,
Hayat insana tat verecek,
Zaferler o gölgesinde sürecek,
İnançla dikilmiş bu tuğun!

Sevgiyi anlatma imkansız dile,
Mutlu günler, gecelerde bile,
Başımız, gönlümüz ellerimizle,
Sonsuz içindeyiz boşluğun!

Ömrümüz geçmede, yaşanmaz çağlar,
Bir derviş tevekkülü, içimizde yâr,
Bir asır kıymeti var,
İnanç taşıyan soluğun!

BİZ YÂRI İNCİTTİK

Nasıl mutlanayım derken,
Olan efkârı incittik.
Gönül arzuyla çağlarken,
Susan esrârı incittik.

Yazık yıllar uçup gitti,
Hayâlim, hali mest etti,
Nefis baskın, ömür bitti,
Bütün ikrârı incittik!

Yol aldık, ayrılıp yoldan,
Fenâ uç verdi her koldan,
Zehirler topladık daldan,
Gülen etvârı incittik!

Hakikat bir güneş derken,
Binayı nefsi kurdum ben,
Solan şu vahdeti gülşen,
İnanmış varı incittik!

Uyan artık dövünmen boş,
Düşüncen puç, akıl sarhoş,
İnancın mülküne sen koş,
Metin tez, yârı incittik!

MİLLET VE MÂZİ

-1-

Türkçemde benim milletimin gür sesi vardır.
Şi'rimde Yunus meşrebinin hissesi vardır.

Türkün yaşayan dildeki öz zevkini sevdim,
Hep annemizin ninnisinin bestesi vardır.

Benzer dururuz Garplıya, heyhât bilemem ki,
Ölmüş ve yorulmuş Batının hoş nesi vardır?

Şanlarla donanmış o büyük milletimin bak,
Gergefte, kilimlerde edep, işvesi vardır.

Biz dışlayarak milleti, taklide yöneldik,
Ruhlarda bugün Avrupa'nın toz, sisi vardır.

Cahil diyiverdik, yine millet göreceksin,
Üstünde bugün, yergi, yalan gölgesi vardır!

Bilmem ki neden türküsü tamtamlara dönmüş?
Her ezgide bülbüllerinin nağmesi vardır.

Yıllar yılı Hak yolcusu, bayraktarı olmuş,
Ondan beri küfrün, büyüyen öfkesi vardır.

Sen, mazine dön bak, medeniyet göreceksin!
Hakk'ın seni insan edecek cilvesi vardır!

-2-

Milletle yaşar fikre de, sığdır deme sen;
Dert etme yeter, fikrinin okyanusu vardır!

Dön mazine bak sen, duyulur dinleye bilsen;
Galipleri, Yahyaları, Mevlana'sı vardır!

Zulmetlere daldın yine aydınlığa küstün,
Dünyada bugün nurla zülüm kavgası vardır!

Sen geçmişi, hep böyle durup anlayamazsın,
Zihninde bozuk felsefenin, kir, pası vardır.

Ey yavrum uyan! Şimdi gelip avlayacaklar!
Düşmanda sanat, bir de ilim oltası vardır!

SEVGİLİ ANAM'A

Senden ayrılalı sevgili annem,
Gönlümün içine acı doluyor.
Ayrılık denilen mereti bilsen,
İçimizden neş'emizi çalıyor.

Yanımda her şeyim, evim, otağım,
Senden başka yokmuş bir hayat bağım.
Anlaşılan kendime de uzağım,
Sensiz her şey bana gurbet oluyor.

Gözümde karardı hep güzellikler,
İzine yollandı bütün istekler,
Kapımın zilini çalmanı bekler,
Gönlüm bu ümitle aralanıyor.

ÜSTÜME YAĞIYOR

Bir Ağustos güneşinden,
Korlar üstüme yağıyor,
Taşmış belâlar başımdan,
Zarlar üstüme yağıyor.

Düşüp gökten üzüm, üzüm,
Baharı eritti güzüm,
Karanlık gönül gökyüzüm,
Karlar üstüme yağıyor.

Zaman şaşkın, mesâfe pûç,
Orta hiç yok, görünen uç,
Utancından ölmüş korkunç,
Kirler üstüme yağıyor.

Hak yolu var ama ince,
Ulaştırır her sevince,
Çoklar bir, bir eriyince,
Birler üstüme yağıyor.

AYDINLIĞA ÇAĞRI

Kızıllık bulaştı aydınlığın ellerine,
Kovamadık karanlığı gecelerden.
Bütün çareleri yitirdik,
Yarışmalarda senle ben.

Döküldü umudun yaprakları,
Hüzünlerin kol gezdiği bahçemizde!
Kirlendi huzur sokakları,
Ellerimizde.

Mutluluğunu yitirmiş sokaklardan,
Anlamsız şarkılar geliyor.
Sonbaharın ağlayan bulutları,
Umutlarımızı örseliyor.

Atalım olumsuzlukları içimizden,
Faydasız aranmalardan ne çıkar,
Mazimizin o sıcak berraklığından,
Emip aydınlansın ufuklar.

ŞARKILAR

ŞARKI 1

Âşıkları mes'ut sayıyorsan görünüşte,
Tattır ne olur sevdiceğim, sevgiyi düşte!
Bir ömrü tükettin yine bir nazlı gülüşte,
Tattır ne olur sevdiceğim, sevgiyi düşte!

Hasret sana gönlüm, niye hiç vusluna yetmez?
Dertler, bize, yoldaş gibidir, bir yere gitmez!
Artırmada nâzın yetişir, aşkı tüketmez,
Tattır ne olur sevdiceğim, sevgiyi düşte!

ŞARKI 2

Düşü gerçek sanarak, silkeledik mevsimi biz,
Bakmadan biz ömrümüzün sararan dallarına!
Hayatın bahçelerinden boşa dönmüş elimiz,
Bir ümit devredilirken, yine dünden, yarına!

Tükenip bitti zaman, pek diri alnımda izi,
Daha çok hasrete boğmuş acılar kalbimizi,
Yine bir sevgi körükler, şaha kalkmış denizi,
Bin hüzün yükleyerek geçti ümit sallarına!

Duyulur sandığımız sevgiyi, yansıttı elem,
Yeni bir yönde uzanmış bize dönmekte sitem,
Zamanın arzusu neymiş, neyi ekler bilemem,
Bu ömür mektubunun dert yapışan pullarına!

ŞARKI 3

Ömrümce hayal eyleyerek vuslunu kurdum,
Andıkça seni ben, yeniden âşık olurdum!
Gönlümde de yalnız sen bulunurdun,
Andıkça seni ben, yeniden âşık olurdum!

Kalbim sana yalnız, sana müştak yine ey cân,
Gönlüm sana yalnız sana müştak yine ey cân!
Aşkın ile sarhoş gezerim bak yine ey cân,
Andıkça seni ben yeniden âşık olurdum!

***ŞARKI* 4**

Ey sevgili ben, gönlüne bir kez girebilsem!
Gerçekte sana, sevme nedir öğretebilsem!
Gönlümde açan vuslatı ah bir bulabilsem!
Gerçekte sana, sevme nedir öğretebilsem!

ŞARKI 5

Özlem ile yorgun gecenin, her seherinde,
İlk huzmede gönlüm, yeni isteklere çarpar.
Nûrlar damıtan gönlümüzün bahçelerinde,
Sevginle dolan rûha taşır müjdeyi kuşlar.

Nâz doldu güzellik, yine içten sesinizde,
Bin türlü çiçek kokmadadır, geçtiğinizde,
Hasret bire bin meyve verir, sevgili bizde,
Bak şimdi tüten arzûda sönmüş unutuşlar.

ŞARKI 6

Ömrümde senin olmadığın toy geceler boş,
Gönlüm seni ilk gördüğü, günler gibi sarhoş!
Bekletme n'olur sevdiceğim, haydi çabuk koş!
Gönlüm seni ilk gördüğü günler gibi sarhoş!

Üstünde hayâl rüzgarı estikçe serinden,
Kovmak dilerim, hüznü gönül bahçelerinden,
Dünyâ şenelir ah, bir kere sen gelebilsen,
Gönlüm seni ilk gördüğü anlar gibi sarhoş!

ŞARKI 7

Yetim gönlüm, severken neş'elendi,
İçim zevk dolu bak, neş'em tükendi.
Neden ey sevgilim, dost ellerinde,
Filiz vermiş umutlar örselendi?

Ararken hazzı ömrün ilkyazında,
Saâdet yitti, sevdâ çıkmazında,
Senin bin bir belâ taşmış nazında,
Gönül soldu, saâdet gölgelendi!

DÖRTLÜKLER

GÖREVİN

Ne kadar hak arıyorsan, o kadardır görevin,
Hele hak isteme bizden, işi yap sonra devin.
Seviyorsan, çalışıp bu güzel yurdu yücelt,
Yıkılır yoksa esen, bir kötü rüzgarda evin!

ARİF NİHAD'A

Ebedi yurduna gittin, uyu sen, cânım uyu,
Kısacık ömre sinen, ey yüce irfânım uyu!
Sunacak bayrağımın dalgasını hep ninnilerin,
Yapacak kundağı yerler, hadi sultanım uyu!

BİZİ

Görecekler çok olur şimdi şu külhanda bizi,
Neş'e bulduk sanacaklar, yine, ihsânda bizi!
Uyuduk sanmayınız, biz girerek dost evine,
Arayanlar bulacak, bir yeni ilhâmda bizi!

YAVUZ SELİMİN RUHUNA

Tersi dönmüş, **dünyânın hep** suçlu kalkmış, **mert yatar,**
Dünyânın hep, **son demidir,** bir bakın, **devlet yatar!**
Suçlu kalkmış, **bir bakın**, namert değil, **hemdert yatar,**
Mert yatar, **devlet yatar,** hemdert yatar, **her fert yatar!**

İNANMIŞ GÖNLÜN

Perişân etmek dilersin sen inanmış gönlümü,
Uyutan kim oldu artık şimdi yanmış gönlümü?
Kulu olmuş, reddedip nefsin esir hürriyeti,
Kandıran kimmiş bakınız, Hakk'a kanmış gönlümü!

ANNEME

Hasret beni yakmaktadır annem, sen uzaksın,
Gurbet niye bilmem beni hicran ile yaksın?
Nerden bulayım, yok yeni iklimde serinlik,
Gözler yeniden görmeye bilmem kime baksın?

SABRIN ACI SULARI

SUNUŞLAR VE SONUÇLAR

Nedense hep ters çıktığını görürüz;
Suç aramayalım sonuçlarda.
Bütün hokkabazlıklar inanın,
Ustaca sunuşlarda.

Dünya şimdi korkulu bir düş;
Kan kokusu haritalarda.
Sevgi çürümüş, bilgi çürümüş,
İnanışlarda.

Bekleyiş ne kadar bilinmez ki bu hesaptan,
Dağların ötesinde bir dağda;
Ümitler düğümlenmiş toptan
Uyanışlarda.

Böyle vurmuş odaklara mesafelerden,
Ufuktaki renkler kıpkızıl.
Çürük pencerelerden,
Aldanışlarda.

Hayat istenerek üzüntülere itilmiş,
Fayda bulunamamış aranışlarda.
Ufuklardan, mesafelerden öte diriliş,
Kıpırdanışlarda.

Haniya bize insan diyen fikir?
Zulme hızla tırmanışlarda.
Nedense şimdi unutuldular,
Köleliği hürlük sanışlarda!

ÇİLENİN EN BÜYÜĞÜ

Bir bağ bozumuna türküler yaktık,
Sen ayrı, ben ayrı makamlarda.
Artırdı tedirginliğimizi ayrılışlar,
Tersliklerin yansıtıldığı camlarda.

Çekildi heyecanı milletimin,
Öz yurdumda öksüzlük ezgisi dolaşmada.
Bir paradokslar dünyasındayız artık,
Kardeş, kardeşle savaşmada!

Bitsin ne olur çilenin en büyüğü,
Çekilsin ortadan en kalleş vefasızlık.
Arayanların sokak, sakak özgürlüğü,(!)
Dudaklarında neden bir kızıl ıslık?

Çığlıklarımızdan bezgin sokaklarımız,
Utanç perdeleri yırtılmış yuvalarda.
Pisliklere bulaşmış ayaklarımız,
Sedirlerimizi kirletir odalarda.

Gelenler sanki bir günah çocuğu,
Dolaşır iyiye nefretli, güzele düşman.
Bizim olmayan bu ayrılıkları,
Gelin de, kaldıralım aramızdan!

KURURKEN ANADOLUM

Ben Anadolu'nun çile yüklü insanı,
Yokluk işlemiş iliklerime.
Bereketim taşınır çığlık, çığlık,
Setler çok görülürken sellerime!

Kendini unutanlar aydınlıklarda;
Acırmış nasırlı ellerime.(!)
Yeşil çamlarda çınlatır Noel kahkahası,
Dikeni hor görenler güllerime!

Koparanlar kökünden gönül bağımı,
El atıp dillerime;
Toptan karşı çıkışlarda şartlandılar,
Bütün emellerime!

Yitirenler aklını kaftanlarda,
Yeni dert katmadadır müşküllerime.
Uzanır modanın hoyrat eli,
Gecelerin bile kıskandığı tellerime!

Beklerim geceden şafağın sökmesini,
Sabrı ezberleterek yellerime.
Bakarım yüceliklerden,
Gün vuracak illerime!

BOŞLUĞA ÇAĞRI

Ellerin derlesin nur demetini,
Kesilsin karanlığın soluğu!
Yitsin istemiyoruz eşkıya merhametini,
Dert etmeyeceğiz inanın, açlığı, susuzluğu!

Ne lâzım karakış güneşi;
Ayazda çatlar, dilim, dudağım.
Sen anlamazsın palanga nedir? Deprentilerin,
Acısını çeken, benim elim, benim ayağım!

Yine mi bilmem kulaklara,
Sarhoş tamtamlar gelecek?
Dinlemek istemiyoruz delirmiş kahkahalar,
Ne yazık ki anlaşılmadı gerçek!

Siyâh gecelere, şafaklar yakın,
Akşamlar gebedir, gün doğacak.
Ey örümcek ağlarını ören karanlıklar,
Mutlulukları, inanan ellerimiz
Gözbebeklerinizden sağacak!

DEĞİL

Mehmet Çınarlı'ya

Mertlik taslayan bir ses tanırım;
Ama hiçbir zaman erkek değil!

Kendini aydın sayanda akıl,
Falcınınki kadar yüksek değil!

Okunur bir şeyler suratlarından,
Biliriz lafları gerçek değil!

Cesareti olan gözüme baksın,
Munistir ama, ürkek değil!

Yağlıboya tablosuna dönmüş yüzler,
Yetmişlik anamınki gibi gökçek değil!

Göz kirası sayarak her şeyi almak işiniz;
Anladık, niyetiniz vermek değil!

Sesiniz fazla çıkar haklıyı boğmak için,
Gayeniz gerçeği göstermek değil!

DELİKANLIM

Gel bana kaytan bıyıklı delikanlım,
Gözüm, gönlüm açılsın!
Gözlerinden alnımız aydınlansın,
Mertliğin dört yana saçılsın!

Ağrı'dan dur selâma,
Kars'ta yücel Allah u Ekber diyerek!
Aydınlık vursun ufuklarıma,
Altay'lardan, Alp'lere dek!

Uyansın Fatih'te şahlanan hırsım,
Güneşin battığı yerlerde bir kapı aralayarak!
Göklerden melekler haykırsın:
"Bizlerde ordunda nefer olsak!"

Al yeniden Grand Senyeür ismini geri;
Söylesin krallar, korkarak rüyâlarında!
Ayakta alkışlasınlar isteklerini,
Şimdi de Ay'ın ve Merih'in semâlarında!

Yürüsün Dadaşlar, Efeler el ele,
Yiğit türküleri göklere ağsın!
Duanla bulutlardan
Saadetler yağsın!

Namaz bezli üç etekli anam,
Kurtulsun utancın tutsaklığından.
Yiğit bozkurtlarım yayılsın yer yüzüne,
Yepyeni bir Ergenekon'dan!

UMUT TERS YANKI GERÇEK

Bir ejderdir şimdi büyük yalan,
Emer durur iliklerimizi.
Uzanır üstümüze zulmün eli,
Anlatmak istedikçe çektiklerimizi.

Vurur göklere kızıllığı utancın,
Yere geçer dertler kıskançlığından!
Varmasınlar ne olur üstümüze,
Yoksul olsak da razıyız insanlığımızdan!

Gecenin devleri el atmış umutlara,
Yeşeren dalları kırmada ahtapotlar.
Hüznün gözyaşlarıdır dökülen,
Dertlendikçe bulutlar!

Az da olsa helâlken dirliğimiz,
Açardı yüzümüzde mutluluk çiçekleri.
"Kötü hava" şartlarına bağlamaz da,
Rahmet sayardık göklerden inecekleri!

Dünyamızı aydınlatırdı sevincin güneşleri,
Ayırmazdık kanaat heybesini yanımızdan!
Uymuştuk da Allah'ın emrine,
Eksilme olmamıştı hiç insanlığımızdan!

DÖNECEK GİBİ

Rahmetli Ahmet Kabaklı'ya

Umut göklerinde kara bulutlar,
Akşamlar üst üste inecek gibi!
Anlaşılmaz bir şey söyler boyutlar,
Dertler sırtımıza binecek gibi!

Yas yeliyle bölük-pörçük bayraklar,
Gizler bizden bereketi topraklar,
Kan kokusu yüklü duran şafaklar,
Kızıl alevlerle yanak gibi!

Şaşaa devinin hizmetçisi çok,
Açlığın üstüne bina kuran tok,
Düşünce yetimdir, inançta fer yok,
İman fenerleri sönecek gibi!

Uyanış başlarsa bir gün şafakta,
Allar yol gösterir bize bayrakta,
Uyanıp nesiller durur ayakta,
Derdin tepesine konacak gibi!

Bazı, bazı gördük kıpırdayanlar,
Fedâ edilmesin ucuza canlar,
Şafak vakti yakın, müjde Ezanlar,
Güneşler geriye dönecek gibi!

DALGA-DÜMEN

Biz anlarız bizim derdimizden ancak,
Siz oynamak istersiniz bizimle çelik-çomak!

Sizde; zevktir, eğlenmektir, yükselmektir;
Bizde; Allah rızasınadır yaşamak!

Bizim varlığımızdır getiren sizleri mevkilere,
Omuzlarımızdır mutluluklarınıza basamak!

Duyulur kürsülerden dertlere parmak bastığınız,
Sunulan göz kırpışıdır bu, kaçamak!

Klima cihazlarının serinliğinde değil,
Ağustosta Harran ovasındadır susamak!

Sefaletimizi sergilemek ama hiç değil,
Bizi insan yerine koymaktır; anlamak!

Milli inancı, aşkı yok etmek niye?
Eskiyi yıkmak mıdır kurtuluşa çare aramak?

Enternasyonali sergilersiniz, yayın, plak;
Dolarken satıcı vitrinlerine bir hüzünlü ağlamak!

Filimdi, oturumdu..çevrilen dalga, dümen;
Bize düşen ekranlara bakıp, bakıp kocamak!

Valilik, paşalık değil sizden istediğimiz,
Okumaktan çok öte, okuyup adam olmak!

NE ASYALI NE AVRUPALI

Rahmetli Nüzhet Erman'a

Değil sinek sesini, duyacak yok kavalı,
Anlata bilmek için, nice davul çalmalı?

Başka bir dünya kurmak istediler,
Hayatımız üstüne açanlar kahve falı!

Milleti aldatan aydınlarımız,
Dizdiler hürlük-eşitlik masalı!

Fakiri, zengine ederek düşman,
Yeni bir dünya kurdular, kavgalı!

Keyif çatıp şişe patlatan onlar,
Apartman onların, yine onlarda yalı!

Kurudu yeşili koca ağacın,
Kuru bir gövde kaldı, kırdıkça dalı!
Vatan, millet, din ve devlet sözleri oldu hayal,
Türkü gösterdiler hep, örümcek kafalı!

İspanyol paça-yamyamca surat ve çılgınlık modası,
Bir nesil doğdu bu gün, ne Asyalı, ne Avrupalı!

GARİPLİK

1

Bizdik ayni deri paylaşanlar,
Yollar, trenler geçmiyordu ülkemizden.
Her yoksul hastanın soluğu bizdik,
Dağılırdı bir kardeş sıcaklığı ellerimizden!

Ayakta değildi dertler, şimdiki kadar,
Bir ferahlık yayılırdı evlerimizden!
Vebası vardı, tifosu vardı biliriz,
Ama hiç mi hiç, çekmemiştik kendimizden!

Biz de insandık, açlık, yoksulluk gören,
Bizim de korkumuz, kuşkumuz vardı.
Tarlada, kışlada, er meydanında,
Bizi kurşunlayanlar tek, düşmanlardı!

2

Yitirdi yuvalar sıcaklığını,
Düşman bir ateşle pişmiş aşımız.
Sezar'a ne mutlu, ona Bürütüs,
Bize hançer saplayan kardeşimiz!

Bizi düşman eden öğütler kimin?
Kimler taşıdı karanlığı evlerimize?
Kardeş-kardeş yaşarken ülkemizde,
Yakıştıran kim silahı ellerimize?

Anlamı kalmadı, uçağın, yolun,
Bacalar tütse de huzurlar yitik!
Vatan bize şimdi gurbet mi ne ki?
Sarmış neden dört köşeyi gariplik?

HATIRALARDA

Gönlümde açarken hatıra yelkenini,
Koy, karamsar gündüzlerde güneşler yansın!
Dışa ağlayıp içe gülen gözlerinde
Ömrümüzün gökleri ışıklansın!

Sal ne olur saçlarını topuklarına,
Kıskansın gözlerini geceler.
Ben seyrettikçe güzelliğini,
Heyecanımı taşısın gözlerdeki seğirmeler!

Bu bizim devrimiz değil artık,
Güzel bilinenler bana hor!
Kal hatıralarımda ne olursun,
Senden ayrılmak beni çok korkutuyor!

İstiyorum seyretmek zamanın çöllerini,
İstemiyorum kimseyi, beni bin kere isteseler!
Çirkinlikleri örterken dinlenirim,
Gündüzden iple çektiğim geceler!

GÖNLÜMCE

YAŞANTIMIZ

Bir varmış, bir yokmuşla başlayan bir gün,
Aydınlık dünyalarda karardı.
Sevincin, mutluluğun ömrü,
Mahzun gönüllerde kısaldı.

Nem bile sunmadı bize bulutlar,
Kokarak hayatı sararan dallarından.
Elemdir, acıdır akar,
Zaman pınarının oluklarından!

Olmuşuz bir yüce dert katarı,
Geçerken ömrün köprülerinden!
Ağlatmışız baharda bulutları,
Gönlümüzün kanayan gözlerinden!

Düşmüşüz tedirgin kaygılara,
Yelkenler açarak günlerin denizinde.
Yerleşip kalmış esirlik duygulara,
Yorgun yatarak sevgilerin dizinde!

KAÇIŞ

Kaçıyor sonsuza doludizgin,
Umut atı, akşamın gölgesinden!
Elimizde örselenen yıllar,
Tutmuş gidiyor zamanın yelesinden!

Doğar güneşler gönlümüzde,
Biter hep ömür şarkılarım.
Mevsimler gerinir penceremde,
Dökülen bir elem, bestesinden!

Var mıymış mutluluk anlamadık,
Geçtikte bir ömür bahçesinden!
Ama hiç tat alamadık,
Hayatın meyvesinden!

AĞRI DAĞINA

Ey yolcu, yenip hasreti, zevk sofranı kur!
Seyret güzelim Ağrı'yı, aç gönlü doyur!

Bak Hazreti Nuh üstüne kurmuş otağı,
Ermiş buradan, yepyeni dünyaya huzur!

Yalçın kayalar göklere değdikçe bakın,
Sarmaş-dolaş olmakta tevazuyla gurur!

Heybetli dağın üstüne sinmiş bulutu,
Bilmem ki tesadüf nereden etti buyur!

Vahyi ne güzel, şimdi bulutlardan iner,
Yağmış yere, karlar gibi nur üstüne nur!

Öğrendi Metin, aşk imiş Hakkın dileği,
Dillen bize ey dağ, verilen aşkı duyur!

GÖNLÜMCE

Ömürler üç ok atımı,
İki adım öte gitmez düşünce.
Pürüzleri bir anda siler sokaklardan,
Her şey gönlünce!

Mor ışınlar ötesinde zaman,
Demlenmiş üzüm salkımında,
Rüyâymış hatırlanan!

Saman oları sağ cebinde,
Atomlar ufacık, atomlar derin!
Bu yolcu kalkmamış daha,
Esiri düşüncelerin!

Ama mesafe, ama zaman,
Çıkarır yanlışlıkları birer, birer
Sınanmamış sayfalardan!

Renkler mavi, renkler sarı,
Diken yığınında uyur sokaklar.
Emrinde görmek ister,
Dana nemlenmedik bulutlar!

Ya ses, ya yorum?
Gelen yok, kaçmada herkes,
Ben de Kaf dağlarında sultan olmak istiyorum!..

BAYRAM SABAHI

1

Unutup gecenin karanlığını,
Şimdi yardadır gönlüm.
Sığmaz artık mesafelerin ölçüsüne,
Hür ufuklardadır gönlüm.

Çözülmez umutlarla kış gecesi,
Neden böyledir bilinmez!
Solmaz içimdeki yeşillik,
Hoş bir bahardadır gönlüm!

2

Bu sabah sanki gümüş bir tepsi,
Nur bağdaş kurmuş ortasına.
Uymuşum iman pusulasına,
En güzel hazdadır gönlüm!

Böyledir her bayram sabahı,
Müezzinleri uyandırır uyanıklığım!
Tekbirler doldururken afakı,
Hakk'a niyazdadır gönlüm!

GERİDE KALAN ÇOCUKLUĞUM

Yaşar Faruk İnal'a

Bir ayrı gözle bakıyorduk dünyamıza,
Ne korku, ne barut, ne duman;
Yaşamışız masal devirlerini,
Yalan olduğunu anlamadan!

Bir başka dünyadayız şimdi,
Sokaklar dert, bulutlar hüzün!
Dolup taştı kederler, acılar,
Duvarlarını döverek gönlümüzün!

Dönmez mazide yatan çocukluğumuz,
Dert bulutlarının sığdığı gönlümüze.
Toplandı acıların kurultayı,
Davetsiz misafirler gibi üstümüze!

Vurdu sonbaharın sarı rengi,
Mutluluğun özlemli yüzüne;
Belanın bulutlarıdır konan,
Ömrümüzün gündüzüne!

Kalır bu sonsuza doğru koşudan,
Nedense umutlarımız yaya.
Sevincin çığlıkları çekildi dünyamızdan,
Bir başka dünyaya!

Bırakın bugünün ellerini,
Bırakın yakasını geleceğin.
Yoksa pişmanlıklar tüneyecek,
Fersiz dallarında gerçeğin!

SABRIN ACI SULARI

Aşkımın rüzgârına yelken et saçlarını,
Dolaşalım gönül limanımızı!
Kıskansın bütün sevdâlılar,
Mavileşen heyecanımızı!

Hasretin uçuşan martısını,
Ürkütüp dururken yakamozlar.
Erisin sabrın acı sularında,
Yalnızlık sahilindeki buzlar!

Çekilsin derdin karamsar eli,
Öğretelim sulara aşkımızıı
Başlasın köpüren dalgalarda,
Sunmaya şarkımızı!

Her bitiş, bir başlangıç müjdesidir,
Yepyeni bir bahara!
İkimiz öğretelim gel,
Göz kamaşmasını ışıklara!

DİNDİRİR Mİ

Dindirir mi geceler yorgunluğumu?
Dertlerin hücumu başlar birazdan!
Umutları devşirmek isteyen arzularda,
Tedirgin bir kaldırım ötede zaman!

Duyulur hırsın öfkeli sesi,
Nedendir huzur sokağında.
Mavi rüyâlarda ki yalancı şafak,
Doğacaktır yine de ümit dağında!

Yitik mi saadet güneşleri?
Kavruğuz artık çöl sıcağında!
Gönül denizinde heves balıklarımız,
Kızıl korsanların demir ağında!

Neden hep varlığa göz dikeriz?
Sunan onlardır kısır duygusuzluğu.
Dünyanın denge yitiren noktasında,
Birlikte karşılarız huzursuzluğu!

Tersine açılmış kapılardan,
Dolar dünyamıza fırtınalar.
Kesilince ümidin rüzgarları,
Dertlenir yeşillerde bahar!

ENDİŞE

Tüter karanlığı gecelerimin,
Umudun öfkeli bacalarında;
Tükenişi başka sonsuzlukların,
Hayal denizinin gecelerinde!

Mesafe son bulur, ölçüler biter,
Kapasa dünyayı göz kapaklarım!
Şüphesiz bir nokta kalır denizler,
Ben bundan ötede daha çok varım!

Bu gidiş gerçeğe atılmış adım,
Ters düşen şey budur her hakikâte!
Yaşamamız şimdi rüyâ, anladım!
Rüyâ penceredir gerçek hayata!

Akıl hükümsüze, düşünce hiçe,
Ne hikmetse birden bire dönüşür!
Ruh gözüme dolar durur endişe,
Yokluğunu gören varlığım üşür!

NEREYE

Koptu şirâzesi dünyanın,
Bütün aynalar içbükey!
Ölüm taşıyan kızıl rüyânın,
Tutsağı her şey!

Yarım çağrışımlarda öksüz geceler,
Tutar eski kıymetlerin yasını.
Sanmam ki bir "Çemen halkasını"(1)
Andırır dudaklardaki ney!

Yükselen her köşeden, kararmış kahkahalar,
Olalı hırsızı kısmetimizin;
Kusar üstüne altın devrimizin,
Sarhoş narasındaki mey!

Yok atık geçmiş devirler şimdi,
Katlayıp koyduk tereğe.
Söyleyin arzular koşunuz nereye,
Çığlık, çığlık hey!

1- Zikir meclisi

HAM ARZU

Bahçemi dağıtan hoyrat rüzgârın,
Duyarım içinde karanlığını.
Bereketi kaçar bulutların,
İnsanlar kaybetmeye görsün insanlığını!

Yitmiş gayretini baharın,
Ararız boşuna bulutlarda.
Anlaya bilseydik mevsimlerin ölmüşlüğünü.
Yüzüstü sürünen arzularda!

Bir kara kıştır, buz tutan düşüncede,
Tipilerinde donan bir kuzey rüzgârının!
Kabalık aranıyor artık en incede,
Dışında yaşamaktır bu duyguların1

Bir sonsuzun koşusudur, bir sonsuza doğru;
Güz yaprağına gözyaşı döktükçe bulut;
Bekleriz mayalanmasını zamanın,
Ham arzuların dalında umut!

MAVİ ŞAFAKLARIMIZ

Bir nazdı yüklenen gözlerime,
Daha onbeş yaş eşiğinden.
Aşkın güvercinleri konardı ellerime,
Taşıyıp hatıralarımızı dünden!

Güzelliklerdi akan üstümüze,
Billurlaşıp ucunda kirpiklerinin;
İri karanfiller gibi açardı,
Ürkekliğinde gözlerinin.

Hatıraların gümüş kaynaklarından,
Akıtıp dururdum aşkı gönlüme.
Karardı neden mavi şafaklarımız?
Sevginiz perçinleşince hüznüme!

Kapansın istiyorum derdin kapısı,
Gidiyor peş peşe hep hatıralar.
Senindir ne varsa yağan ellerime,
Ve özlemi ömrümüzün, bir başka bahar!

DERT GETİREN MUTLULUĞUMUZ

Nedense artık mevsimlerde,
Gerinir bahçeler sensiz?
Gönül limanımızdan şimdi,
Yelkenliler geçer dümensiz!

Konar sessizliğin güvercini dünyamıza,
Hep ayni güne uzanır renkler.
Mutsuzluğun o eski sarhoşluğuna,
Takılıp kalmış ahenkler!

Ben hep o anı yaşarım,
Ne kadar akıp gitse de zaman!
Duyarım geçmişin özlemini,
Seninle hatırlanan!

Dünyamızın burukmuş lezzeti,
Süt beyazı bal çıksa da kovanımızdan!
Geçmişti dert getiren mutluluğun,
Pembe rüzgârları yanımızdan!

ÜSTÜNE GECENİN

Hatıralarım yas tutar,
Konar üstüne gecenin.
Dertler birer-birer çatlar,
Kanar üstüne gecenin.

Tek ümit kaynağı rüyâ,
İçinde bir ayrı dünya,
Uzaklardan hasretim ta,
İner üstüne gecenin.

Yeşil döker mavi bulut,
Uyan gönlüm, gerçeği tut,
Sabaha bağlanmış umut,
Siner üstüne gecenin.

SEVDALARDA

Erir, erir gideriz biz,
Kıyıdaki dalgalarda.
Başlar hayat yolculuğu,
Elem yüklü mavnalarda.

Ölçü tanımaz boyutlar,
Dertlere gebe umutlar,
Çöl sıcağında bulutlar,
Gam oluyor damlalarda.

Gerçek sanılan düşümüz,
Dert tartıp almak işimiz,
Ancak ömür cümbüşümüz,
Yaşanıyor rüyâlarda.

Önde uçurum eşili,
Dertler erkekli dişili,
İnanırsak, mor, yeşili,
Bulacağız sevdâlarda!

AŞKININ GÖLGESİNDE

Aşkının gölgesinde,
Renklenirken dünyamız.
Ayrıldığımız yerde,
Bekliyor hatıramız.

Her emek ikimizin,
İstemiştik bire bin,
Soluyor pembe vadin,
Senedinde imzamız.

Hayat sanki bir büyü,
Sevincimiz kuş tüyü,
Emzirir öksüzlüğü,
Yarım kalan rüyâmız.

Büyüsün gerçek emel,
Suçu bil, affa yönel,
Huzura kullukla gel
Çağırmadan Mevlâ'mız!

ERKEK GÜNDÜZLER

Erkek gündüzler eriyor,
Kadınlığında gecenin.
Beliriyor şafaklarda,
Yüz kızartısı Yüce'nin!

Unutulunca ödevler,
Bela kesilen söylevler, (!)
Eriyip gitmede devler,
Tutsaklığında cücenin!

Moda şimdi kudurmuş it,
Güzelliği yutmuş basit,
Aydınlık vadeden ümit,
Koşar peşinde gölgenin!

Dal yaralı, meyve çürük,
Zamanın da boynu bükük,
Beyinlere emer sülük,
Hevesi içinde tenin!

YURDUM

Cennet gibi yurdum, ne güzel illeri var;
Bülbülleri kıskandıracak, gülleri var;
Aşk ehline vuslât, hele hak yolcusunun,
Gönlünde duran, bir nice menzilleri var!

YENİ BİR YIL

Yeni bir yıl geliyor, bekle gönül;
Nice tartılmayacak yükle gönül;
Eriyip gitse zamanlar ne çıkar?
Kalacaksın yine istekle gönül!

AŞKIMIZ

Göz gördü canım, sanma ki serbest uyuruz;
Aşk bizde büyür, dert ile hem dest uyuruz;
Boy vermede aşkın dolarak her kadehe,
Sen gönlüme girdin gireli mest uyuruz!

MEHMETÇİK KIBRIS'TA

Erler gürledi sel gibi,
Yirmi temmuzla şafakta.
Şehit kanı tebessümü,
Hemen belirdi bayrakta.

Yetim ezgisi büyümüş,
Zalim devler ufalmakta!
Kösler, davullar, zurnalar,
Barış marşını çalmakta!

Hoşnut ruhu Peygamberin,
Zafer duası dudakta!
Açık rahmete kucaklar,
Şehit üstüne yağmakta!

Seması Kıbrıs'ın mavi
Kartallarca ağarmakta.
Kanlarımız açan çiçek,
Zafer gülüşü toprakta!

Melekler saf, saf dizilmiş,
Şükür namazı kılmakta!
Ve göklerde Türk kartalı,
Kurtuluşu haykırmakta!

Hürriyetin müjdesidir,
Ölüm, adaya şafakta.
Süngüsü Mehmed'in direk,
Ruhu, dalgadır bayrakta.

27 Ocak
1976

Sayın Ahmet Metin Şahin:

Sabrın Acı Suları için kutlarım sizi...Berrak, akıcı, dokunaklı şiirler dolu bir eser...Serbest nazım, hece, aruz- hepsini o kadar ustalıklı kullanıyorsunuz ki. Hele iki rubainizdeki şekil ve vezin hâkimiyetine hayran oldum. Lirik şiirlerinizin çoğu, türlerinin en güzel örnekleri arasında...

Tebrikler, teşekkürler ve iyi dilekler sunarım.

Talât S. Hamlan
333 East 30th Street
New York, N Y 10016

Sabrın Acı Suları

Yusuf Mardin

Dergi köşelerinde göz alıp, gönül sürükleyen şiirlerinden adını tanıma imkânını elde ettiğim Ahmet Metin Şahin bu sefer dört formadan oluşan bir küçük kitapçıkta şiirlerini toplamış ve bana da lütfedip bir tane armağan etmiş. Karlar altında Ankara İstasyonunu ve uzayıp giden tren yollarını kapağına konu alan bu sevimli kitabın arka kapağındaki N. Turinay'ın sunuş yazısı bize şair hakkında kısa biyografik bilgi veriyor.(*): "Ahmet Metin Şahin Ağrı'nın Tutak kazasından, Alpaslan İlköğretmen Okulunu 1951'lerde bitiriyor. Öğretmenliğinin ilk yılları tutak ve köylerinde geçiyor. Daha sonraları başladığı şiirine, yaşadığı sosyal çevre; kâh intibalar, kâh bir Anadolu hüznü kâh çağrışımlar kılığında aksedecektir. 1959 da İskenderun Deniz Er Eğitim Alayında askerliğini yedek subay olarak tamamlayan şair tekrar mesleğine döner. Kendi iç aydınlığı; öğrencilerine, çevresine ışık olur. Ve yıllar sonra 1967 de Ankara'da öğretmenliğini sürdürür. Ahmet Metin Şahin'in Ankara'ya gelişi onun ufkunu açacak, sanatçı mizacı onu şiire yöneltecek ve Hisar, Türk Edebiyatı, Töre, Eflâtun, Bahçe ve Yeni Adam dergilerinde peyderpey şiirlerini neşredecektir. Bu şiirler çıktığı dergilerde ve çeşitli sanat çevrelerinde dikkatleri üzerine

çeker. Ahmet Metin Şahin bu toprağın, bu toprağın insanının tarihi misyonuyla yüklü. O, iç buhranının ifadesiyle yetinmeyen, daha doğrusu bu merhaleyi aşmış biri. Onun söyleyişi ferdi duyguların ötesinde, müjdeli geleceklere gebe..."

Öz şiire susamışlığın verdiği bir heyecan ve ivedilikle kitaba sarıldım. Yurt dışında duyulan bir şair sesinin etkisi çok daha derin oluyor. "Sabrın Acı Suları" adını taşıyan eseri okurken, yurdumun sosyal bünyesindeki kabuk değiştirme bunalımlarının yarattığı zorluklarla, türlü parçalanmaların dile getirilmesinden etkilendim. Ahmet Metin Şahin ne güzel parmak basıyordu bu istenilmeyen duruma:

"Bir paradokslar dünyasındayız artık,
Kardeş, kardeşle savaşmada!"

"Niçin dudaklarında kızıl ıslık, sokak, sokak özgürlük arayanlar, iyiye, doğruya, güzele düşman olarak şartlanıyor ve günah çocukları gibi kardeşlerin üzerine saldırıyorlar"!

"Bizim olmayan bu ayrılıkları
Gelin de kaldıralım aramızdan!"

Diyen şair, bir yandan da, "aklını kaftanlarda yitirenlerin müşküllerine dert katmasından" yakınıyor; hele politikacıların tutumuna şöyle çatıyordu:

"Nedense hep ters çıktığını görürüz,
Suç aramayalım artık sonuçlarda.
Bütün hokkabazlıklar inanın,
Ustaca sunuşlarda."

Sonra "Dalga-Dümen" başlıklı şiirinde bu çatışını şu mısralarla sürdürüyor:

"Bizim varlığımızdır getiren sizleri mevkilere!
Omuzlarımızdır mutluluklarınıza basamak!
Duyulur kürsülerden dertlere parmak bastığınız,
Sunulan göz kırpışıdır bu, kaçamak!
Sefaletimizi sergilemek ama hiç değil,
Bizi insan yerine koymaktır; anlamak!"

Diye eleştirisini daha da derinlere götürüyordu. Sonra

"Ne Asyalı-Ne Avrupalı" başlıklı şu şiirinde durumun ana çizgilerini şöyle şekillendiriyordu:

"Değil sinek sesini, duyacak yok kavalı,
Anlatabilmek için nice davul çalmalı?
ilah.....

Kitâbın ikinci bölümünde şair (Gönlümce) başlığı altında topladığı şiirlerde daha çok gönülle ilgili konular üzerinde duruyor.Şairin "Umut atı akşamın gölgesinde, doludizgin sonsuz koşarken, elinde örselenen yıllar, zamanın yelesinden tutmuş gidiyor. Sağ cebinde sağ cebinde saman yolları var. Şair Kaf dağının Sultanı olmağa dörtnala yol alıyor." Bir yanında da sevgilisine şöyle sesleniyor:

"Aşkımın rüzgarına yelken et saçlarını, kıskansın bütün sevdalılar mavileşen heyecanımızı, hasretin uçuşan martısını ürkütüp dururken yakamozlar, erisin sabrı acı sularında, yalnızlık sahilindeki buzlar! Çekilsin derdin karamsar eli, öğretelim sulara aşkımı-

zı! Başlasın köpüren dalgalar da sunmaya şarkımızı. İkimiz öğretelim gel; göz kamaşmasını ışıklara!"

Ahmet Metin Şahin gönül şairi olarak daha güçlü, daha içten, daha inandırıcı. Hele hece vezninin sekizli mısralarında

Rahmetli Munis Faik Ozansoy'u duymuş gibi oluyoruz. 5-6 lı olarak yazdığı "Endişe" özellikle gönülleri sürüklüyor. Şair aruz veznini kullanmakta da usta olduğunu "Yeni Yıl", "Aşkımız", "Ağrı Dağına", şiirleriyle ortaya koyuyor. Serbest tarzda yazdığı şiirlerde ise ayni sürükleyici ahengi bulmak zor. Aruz veznindeki hataları insan hoş görse bile, kafiye olmayan kelimeleri kafiye diye görmekten bir yadırgama hissi duyuyor.

"ilk-sel" (Sayfa 11), "ülke-el", (Sayfa 26), "ev-el" (Sayfa 27),

"kararmak-kızarmak" (Sayfa 30), "dal-oluk", "köprü-göz" (Sayfa 31), "Sokak-bulut"(Sayfa 35), "gece-sonsuzluk", (Sayfa 44) gibi. Buna karşıt şair yarım kafiye kullanmakta yeteneğini ustalıkla kabul ettiriyor: "Hesaptan-toptan", "el-gül", "müşkül-tel", "hırsın-haykırsın", "ahtapotlar-bulutlar", "inmek-yanmak"

Sönmek, konmak, yanmak, dönmek" gibi.

Şair çektiği acıyı dile getirirken gücünü belirtiyor:

"Elemdir, acıdır kan,
Zaman pınarının oluklarından...
Toplandı acıların kurultayı,
Davetsiz misafirler gibi üstümüze."

Ahmet Metin Şahin dil konusunda aşırılık göstermiyor. Davet erine çağrı, misafir yerine konuk demediği gibi, yaşam, yaşantı yerine hayat, özlem yerine hasret, mutluluk yerine saadet, amaç yerine gaye, anı yerine hatıra, sevgi yerine sevda, gök yerine semâ, kelimelerini rahatça kullanabiliyor. Temiz, pürüzsüz bir dili, tatlı bir diyiş tarzı var. Hele hece vezni içerisindeki sunuşları bu vezne yeni bir renk ve ahenk getirdiği için özellikle başarılı. Şiir meraklılarına "Üstüne Gecenin, Sevdalarda, Aşkımın Gölgesinde, ve Dönecek Gibi" şiirlerini okumalarını önemle salık veririm.

Şair Ahmet Metin Şahin'i "Sabrın Acı Suları" adlı eserinden dolayı kutlar ve kendisine sanat yolunda daha nice başarılı adımlar dilerken, armağan için teşekkürlerimi şu dörtlükle belirtmek isterim:

"Susamıştım öz şiire ne zamandan beridir,
Çölde karşıma çıktı şair Şahin pınarı;
İçtikçe bu kaynaktan susamışlıklar erir,
Pek tatlı geldi bana" Sabrın Acı Suları!"